

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2003

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ'

Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 10 Σεπτεμβρίου 2003, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΪΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 9-9-2003 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΗ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 9-9-2003, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση του νόμου 2668/1998 (ΦΕΚ Α' 282), εναρμόνιση με την Οδηγία 2002/39/ΕΚ, ρυθμίσεις θεμάτων του Οργανισμού ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ (ΕΛ.ΤΑ.) και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Έχει οκτώ άρθρα. Το όγδοο είναι το ακροτελεύτιο. Υπάρχουν επίσης μια υπουργική τροπολογία και μία εμπρόθεσμη τροπολογία συναδέλφου Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει κάποια πρόταση για το πώς θα οργανώσουμε τη συζήτηση;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Σε μία ενότητα, κύριε Πρόεδρε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Ωραία. Δεν υπάρχει αντίρρηση, άρα προχωρούμε στη συζήτηση των άρθρων ως μία ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να ανακοινώσετε κάποιες τροποποιήσεις;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, έχω να κάνω κάποιες μικρές τροποποιήσεις.

Στο άρθρο 1 στην παράγραφο 2, επειδή χθες έγινε κουβέντα για την αποστολή και το ρόλο της Σχολής, μετά τη λέξη «Σχολή» προστίθεται η φράση «για την επίτευξη των σκοπών της Εθνικής Άμυνας».

Επίσης, στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 η λέξη «επιτρέπεται», που από πολλούς συναδέλφους έγινε αντικείμενο σχολιασμού και κριτικής, αντικαθίσταται με τη λέξη «δύνανται».

Στη δεύτερη περίοδο της παραγράφου 2 του άρθρου 3 η

λέξη «επιτρέπεται» αντικαθίσταται επίσης με τη λέξη «δύνανται». Επίσης στο τέλος του κειμένου της παραγράφου 2 του άρθρου 3 προστίθεται η φράση «καθώς και εν αποστρατεία αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ δώστε τις συγκεκριμένες τροποποιήσεις για να διανεμηθούν και να κατατεθούν στα Πρακτικά. Είναι ουσιαστικά νομοτεχνικές βελτιώσεις και διορθώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Λάζαρος Λωτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Δηλώσεις Τροποποίησης στο Τμήμα

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 μετά την λέξη «Σχολή» προστίθεται η φράση: «για την επίτευξη των σκοπών της Εθνικής Άμυνας».

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 η λέξη «επιτρέπεται» αντικαθίσταται με την λέξη: «δύνανται».

3. Στην δεύτερη περίοδο της παραγράφου 2 του άρθρου 3 η λέξη «επιτρέπεται» αντικαθίσταται με την λέξη: «δύνανται».

4. Στο τέλος του κειμένου της παραγράφου 2 του άρθρου 3 προστίθεται η φράση: «καθώς και εν αποστρατεία αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Παπαδέλλης.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Στο άρθρο 1 στην παράγραφο 1 αναφέρεται η νομοθετική ρύθμιση της ίδρυσης της Ανώτατης Διακλαδικής Σχολής Πολέμου, ενώ στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου περιγράφεται το είδος της εκπαίδευσης το οποίο παρέχει η εν λόγω σχολή, είδος το οποίο συμπεριλαμβάνει κατ' αρχήν βεβαίως διακλαδική εκπαίδευση, εκπαίδευση δηλαδή όλων των κλάδων του Στρατού, ως κοινή εκπαίδευση. Και αυτό νομίζω είναι το κεντρικό νόημα και η ουσία του νόμου αυτού αλλά και της επιλογής που έγινε πέρυσι για την εφαρμογή του διακλαδικού δόγματος. Η σχολή αυτή παρέχει και επιμόρφωση στους ανώτερους αξιωματικούς των τριών κλάδων. Ουσιαστικά από το νόημα της παραγράφου αυτής διαφαίνεται σαφώς ότι η σχολή αυτή έχει ένα χαρακτήρα μεταπτυχιακής επιμόρφωσης των ανώτερων αξιωματικών του Στρατού και όχι μόνο.

Έρχομαι στην τέταρτη παράγραφο του πρώτου άρθρου. Θα ήθελα επ' ευκαιρία της διόρθωσης που έκανε ο κύριος Υπουργός να πω ότι αισθάνομαι προσωπική ικανοποίηση γιατί ήταν μία παρατήρηση που επεσήμανα. Και αυτό γιατί το «επιτρέπεται» αλλοίωνε την ουσία και το «δύνανται» αποκαθιστά τα πράγματα. Και παρέχεται η δυνατότητα να φοιτούν αξιωματικοί όλων των κλάδων. Επιπλέον, όμως, μπορούν να φοιτούν και αξιωματικοί Σωμάτων Ασφαλείας, Λιμενικού Σώματος και ξένων κρα-

τών. Αυτό το στοιχείο θα πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα, γιατί με τον τρόπο αυτόν αναδεικνύεται πλέον η συλλογικότητα ανάμεσα στα διάφορα Σώματα που έχουν κοινό στόχο –είναι βέβαια ασφάλεια είναι και άμυνα αλλά ο στόχος είναι κοινός- και να μην αναπτύσσεται όπως γινόταν αρκετά στο παρελθόν μία ανταγωνιστικότητα και των κλάδων του Στρατού αλλά και διαφορετικών Σωμάτων. Και καμιά φορά αυτό έφθανε μέχρι και την αντιπαλότητα.

Στο άρθρο 2 σωστά επισημαίνεται ότι στη σχολή αυτή φοιτούν σπουδαστές ύστερα από εισαγωγικές εξετάσεις. Θέλω να πω κάτι, όπως το επεσήμανα και στην επιτροπή, ότι δεν αναφέρεται πουθενά ποιοι είναι αυτοί που θα τις διεξαγάγουν. Νομίζω ότι αυτό θα έπρεπε να αναφέρεται και να μην απομεινεί ως ρύθμιση στο οργανόγραμμα που θα ακολουθήσει. Είναι σημαντικό να ξέρουμε από ποιους γίνεται η διεξαγωγή των εισαγωγικών εξετάσεων. Συχνά έχουμε γίνει μάρτυρες γεγονότων από εισαγωγικές εξετάσεις και από ανθρώπους που τις πραγματοποιούν, όπου ουσιαστικά αμφισβητείται η αξιοπιστία τους και επομένως η αξιοπιστία των ιδίων των εξετάσεων. Δεν νομίζω ότι υπάρχουν τέτοιου είδους διαθέσεις ιδιαίτερα στο Στρατό αλλά δεν θα πρέπει να υπάρχουν σύννεφα σε όλη αυτήν τη διαδικασία που ξεκίνησε.

Με τις δύο παραγράφους του δεύτερου άρθρου ουσιαστικά καθορίζονται οι όροι επιλογής των σπουδαστών.

Το άρθρο 3 στην πρώτη παράγραφο προβλέπει από πού θα προέρχονται οι δαπάνες για τη λειτουργία της σχολής, καθαρά οργανωτικά θέματα.

Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 3 πολύ σωστά όπως είχα παρατηρήσει το «επιτρέπεται» μετατρέπεται σε «δύναται». Όπως σωστή ήταν και η παρατήρηση που είχε κάνει ο κ. Σπυριούνης με τη μακρά εμπειρία που έχει από το Στρατό και από τις σχολές αυτές ότι στο διδακτικό προσωπικό θα έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα να συμμετέχουν και ως καθηγητές και αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων εν αποστρατεία των οποίων η εμπειρία και η γνώση θα είναι πολύ σημαντική.

Υπάρχει ένα σημείο που τόνισα και στη συζήτηση επί της αρχής, γιατί στην επιτροπή είχε γίνει αρκετός διάλογος, αν και κατά πόσο δηλαδή θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα διδασκαλίας και σε μέλη διακεκριμένα του ιδιωτικού τομέα. Προσωπικά συμφωνώ με το να παρέχεται η δυνατότητα αυτή δεδομένου ότι στην κατηγορία του ιδιωτικού τομέα δεν μπορεί να συμπεριλαμβάνονται μόνο άτομα τα οποία καθ' οιονδήποτε τρόπο συνδέονται με όπλα και οπλικά συστήματα αλλά και διακεκριμένοι ιδιώτες, όπως γιατροί, δικηγόροι, δημοσιογράφοι, οι οποίοι θα μπορούσαν να προσφέρουν με τις ειδικές τους γνώσεις σημαντικά στην εκπαίδευση των ατόμων που θα φοιτούν στη σχολή.

Το τέταρτο άρθρο ουσιαστικά ρυθμίζει οργανωτικά θέματα όπως και το πέμπτο άρθρο.

Εδώ στην πρώτη παράγραφο τονίζεται ότι η σχολή είναι ισότιμη με διακλαδικό σχηματισμό. Δηλαδή επισημαίνεται και πάλι το κέντρο βάρους αυτής της σχολής όσον αφορά τις Ένοπλες Δυνάμεις. Υπάρχουν και προβλέψεις για την κατάργηση σχολών. Μετά από τη θέσπιση αυτής της σχολής δεν είχε νόημα να υπάρχουν άλλες επί μέρους σχολές, οι οποίες και αντικαθίστανται με κάποιες άλλες εκπαιδευτικές μονάδες.

Θεωρώ ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι ουσιαστικό για την εκπαίδευση των Ενόπλων Δυνάμεων. Καλώ λοιπόν όλες τις πτέρυγες της Βουλής να το υπερψηφίσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο των επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 11ης Σεπτεμβρίου 2003.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παρ. 1, 130 παρ. 8 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 61/8.9.2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας και Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικώς με την ανέγερση νέου κτιρίου για το Ειρηνοδικείο Αθηνών κλπ.

2. Η με αριθμό 62/8.9.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με την εγκατάσταση

εργοστασίου καύσης επικίνδυνων βιομηχανικών λυμάτων και τοξικών αποβλήτων στην περιοχή της Λάρυμνας κλπ.

3. Η με αριθμό 60/8.9.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την αντιμετώπιση της ακρίβειας κλπ.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Στο άρθρο 2 στην παράγραφο 2 λέτε ότι οι αξιωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας και του Λιμενικού Σώματος, που θα μπορούν να μετάσχουν στα μαθήματα της σχολής, θα πρέπει να έχουν βαθμό αντίστοιχο του ταγματάρχη ή του συνταγματάρχη. Μήπως πρέπει να πούμε «και συνταγματάρχη»; Είναι σωστό το «ή» ή το «και»; Πώς πρέπει να το πούμε νομοτεχνικά;

Δεύτερον, η αντιστοιχία του βαθμού είναι προσδιορισμένη, από κάποιο διάταγμα ή από κάποια πράξη; Ας τα δείτε αυτά και τα συζητάμε μετά.

Η επιγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Κаланτζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είχα κάνει χθες την πρόβλεψη ότι τελικά οι πτέρυγες της Βουλής δεν θα ακουστούν. Μας φέρατε αυτό το νομοσχέδιο αφού ξεκίνησε η λειτουργία της σχολής. Τώρα ήλθαμε εδώ όλες οι πτέρυγες με εποικοδομητικές προτάσεις. Εσείς όμως κάνατε κάποιες μικρές διακοσμητικές αλλαγές. Όχι ότι δεν είναι αλλαγή ουσίας, το «επιτρέπεται» σε «δύναται» αλλά η Νέα Δημοκρατία σας είχε στείλει επαναληπτική υπόμνηση με τις προτάσεις ουσίας που κατέθεσε στην επιτροπή.

Επισημαίνω λοιπόν ότι αυτή τη Κυβέρνηση αρέσκεται στο «φαίνεσθαι» και όχι στην ουσία των πραγμάτων. Είπα και χθες ότι βρισκόμαστε σε προεκλογικό έτος και ξαφνικά όλα πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα όπως και να είναι. Πρέπει να γίνουν αναγγελίες για να περιμένει ο κόσμος κάποιες βαθιές τομές και κάποιες αλλαγές. Γι' αυτό έγινε και αυτή η σχολή. Ουσιαστικά όμως όλα γίνονται γρήγορα, ανακοινώνονται και γίνονται επιπόλεια ακόμα και όταν πρόκειται για πράγματα πολύ απλά και ξεκαθαρισμένα.

Χθες σας ζήτησα να μας δώσετε συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία της σχολής, ώστε να έχουμε μια καλύτερη ενημέρωση. Περιμένω να ακούσω τι θα μας πείτε σήμερα.

Και να πω και κάτι άλλο, γιατί όλοι ξέρουν σε τι αναφέρομαι, πως μια από τις πολύ μεγάλες αλλαγές που γίνεται σήμερα στον κόσμο και στις Ένοπλες Δυνάμεις είναι πως όλα πλέον είναι ανοιχτά και γνωστά και πάνω από την πολιτική ζωή της κάθε χώρας αλλά και από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και από όλα τα Υπουργεία στέκονται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Υπάρχει πάντα πληροφόρηση και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να απαντάμε συγκεκριμένα. Ο κόσμος δεν είναι κλεισμένος σε μία γυάλα, και τα διάφορα τμήματα χωριστά, ώστε να μην ξέρουμε ο ένας τι κάνει ο άλλος. Έχουμε τρόπους να γνωρίζουμε και αυτό βελτιώνει τη δημοκρατία και γι' αυτό αγωνιστήκαμε όλοι από το 1974 μέχρι σήμερα.

Θα ήθελα να 'ρθω τώρα σε συγκεκριμένες προτάσεις που έθεσε η Νέα Δημοκρατία στην επιτροπή. Στο άρθρο 1 μια πρόταση που είχαμε κάνει και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν την λάβατε υπόψη σας είναι ότι «η σχολή λειτουργεί και ως επιστημονικός, «να προσθέσουμε και» —«ερευνητικός». Τόσο δύσκολο είναι να προσθέσουμε τη λέξη «ερευνητικός»; Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε προοπτική γιατί συζητάμε το μεταπτυχιακό όταν δεν υπάρχει το ερευνητικό;

Στην παράγραφο 3, σειρά 2, είχαμε πει ότι η γεωπολιτική στα μάτια και στα μυαλά κάποιων αφήνει άλλα υπονοούμενα, συν το γεγονός ότι δεν ήταν ένα γνωστικό αντικείμενο.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 3, ζητήσαμε κάτι συγκεκριμένο. Θέλουμε να προσφέρουν οι άνθρωποι οι οποίοι εκπαιδεύονται σ' αυτήν τη σχολή περισσότερο στην πατρίδα όσο είναι ακόμη στις Ένοπλες Δυνάμεις. Τι να τους κάνουμε όταν πάρουν σύνταξη και έχουν φύγει από τις Ένοπλες Δυνάμεις;

Κάναμε μία πρόταση και είπαμε αντί για δεκαπέντε έως είκοσι δύο χρόνια, να γίνει δεκατρία έως δεκαοκτώ χρόνια ή δεκα-

τέσσερα έως είκοσι χρόνια προκειμένου οι αποφοιτούντες να κάνουν απόσβεση της εκπαίδευσης.

Ζητήσαμε μία ρύθμιση στη συνέχεια για τους σμήναρχους που λέγαμε να επεκταθεί στους συνταγματάρχες και αντισυνταγματάρχες και αντίστοιχους βαθμούς του Πολεμικού Ναυτικού. Περιμένω να μου δώσετε μία εξήγηση, γιατί αυτό δεν συμβαίνει.

Στο άρθρο 3 μιλήσαμε για κάτι πολύ βασικό που έχει να κάνει με την πρακτική λειτουργία της σχολής. Ζητήσαμε να υπάρχει ενιαίο επίδομα για τους αξιωματικούς οι οποίοι θα είναι εκπαιδευτές και επιτελείς στη συγκεκριμένη σχολή. Θα θέλαμε να ξέρουμε αν υπάρχει αυτή η πρόβλεψη ή να μας το πείτε αν υπάρχει. Θέλουμε φεύγοντας από εδώ να έχουμε πάρει κάτι μαζί μας για τους άλλους, όχι για τον εαυτό μας βέβαια. Πάντως θα πρέπει να υπάρχει αυτό το ενιαίο επίδομα, γιατί ποιο θα είναι το κίνητρο ώστε να έρθουν οι καλύτεροι σ' αυτήν τη σχολή για να διδάξουν ως εκπαιδευτές; Και να μας πείτε, έχω περιέργεια ποιες έδρες είναι και πόσους εκπαιδευτές έχετε σε κάθε έδρα και αν έχετε συμπληρώσει τον αριθμό για να δούμε αν την έχετε επανδρώσει όπως πρέπει ή απλώς θα βιαστούμε να κλείσουμε σήμερα τη συζήτηση και να πάμε σπίτι μας και αν δεν πάμε στη Θεσσαλονίκη, όπως είπε ο στρατηγός, για να δούμε πόσοι είναι αυτοί που εκπαιδεύουν, τελικά η σχολή λειτουργεί καλά; Επαναλαμβάνω: πάνω από τα κόμματα της Βουλής υπάρχει η σωστή προετοιμασία των Ενόπλων Δυνάμεων για να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους της πατρίδας μας. Δεν ζούμε σε ένα χώρο όπου η Ελλάδα δεν έχει κινδύνους. Είμαστε στο πιο δύσκολο τμήμα της Ευρώπης και πρέπει να υπάρχει γνώση και προετοιμασία. Και επειδή δεν μιλάμε για θεωρητικές σπουδές, μιλάμε για επιχειρήσεις, για την ουσία, έχουμε την απαίτηση σαν Νέα Δημοκρατία να γνωρίζουμε εάν εσείς προσφέρετε το προϊόν που χρειάζονται οι Ένοπλες Δυνάμεις μας.

Είδα ότι λάβατε υπ' όψιν σας και σας ευχαριστώ γι' αυτό ότι στην παράγραφο 3 έχετε εντάξει και τους εν αποστρατεία Αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων για εκπαιδευτικό προσωπικό. Αυτή ήταν μία παράλειψη, νομίζω ότι το συζητήσαμε και στην επιτροπή και χαίρομαι πολύ που το εντάξατε.

Όσον αφορά την παράγραφο 2δ' του άρθρου 4, είχαμε ζητήσει η διάρκεια της σχολής να είναι ενός έτους. Μάλιστα, είχαμε γίνει και συγκεκριμένοι, λέγοντας να είναι έντεκα μήνες η εκπαίδευση και ένας μήνας η άδεια, διότι σήμερα με τους δέκα μήνες έχετε εντάξει και την άδεια μέσα. Επομένως αυτή η σχολή διαρκεί λιγότερο από δέκα μήνες.

Συνεπώς εμείς προβλέποντας για το μέλλον, δεδομένου ότι νομοθετούμε για το μέλλον προκειμένου να μπορέσουμε να κατοχυρώσουμε αυτήν τη διεκδίκηση που συνίσταται στο να πρόκειται πραγματικά για μία ανώτατη σχολή, θέλουμε να υπάρχουν αυτά τα βασικά στάνταρντ που υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη, γιατί ξέρετε ότι και οι σχολές διακλαδικότητας στην Ευρώπη είναι δύο έτη.

Ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν μπαίνουμε σε όλη αυτήν τη συζήτηση είναι ότι επειδή υπάρχει η προηγούμενη σχολή, θεωρούμε ότι θα συμπληρωθεί αυτός ο αριθμός. Για το λόγο αυτόν, δεν ερχόμαστε εδώ με την πρόταση να διαρκεί αυτή η σχολή δύο έτη, γιατί ξέρουμε ότι υπάρχει η προηγούμενη Σχολή Επιτελών.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μου απαντήσετε –γιατί έχω ένα κενό όσον αφορά αυτό το θέμα– πόσους μήνες θα διαρκεί αυτή η αναβαθμισμένη σχολή; Σας θέτω αυτήν την ερώτηση για να ξέρω ακριβώς πόσους μήνες θα τους εκπαιδεύουμε.

Όσον αφορά την παράγραφο 3 του άρθρου 5, είχαμε ζητήσει μία επαναδιατύπωση σε ό,τι αφορά το σημείο που αναφέρει ότι «Τα πτυχία που έχουν λάβει οι απόφοιτοι των Σχολών Πολέμου των Κλάδων είναι ισότιμα με τα πτυχία που χορηγεί η ΑΔΙΣΠΟ».

Θέλουμε να φαίνεται ξεκάθαρα ότι πρόκειται για μεταπτυχιακές σπουδές και είχαμε πει ότι πρόκειται για δύο διαφορετικά πράγματα. Χρειάζεται απλώς μία διαφορετική διατύπωση για να φανεί ότι μιλάμε για τις κρίσεις και να φανεί ότι υπάρχει διαφορά επιπέδου ανάμεσα στις δύο σχολές. Ωστόσο, οι κρίσεις όσον αφορά τα πτυχία τους θα πρέπει να είναι ισότιμες, διότι καταλαβαίνω ότι αυτό είναι ένα θέμα. Όσο καιρό υπάρχουν

απόφοιτοι των σχολών πολέμου, προφανώς στις κρίσεις τα πτυχία τους θα πρέπει να θεωρούνται ισότιμα με τα καινούργια πτυχία της Ανώτατης Διακλαδικής Σχολής.

Ωστόσο, αυτό θα πρέπει να τεθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται ότι αυτό ισχύει γι' αυτήν τη συγκεκριμένη σειρά ανθρώπων, οι οποίοι κάποτε θα συνταξιοδοτηθούν, και να φαίνεται η διαφορά του επιπέδου της καινούργιας σχολής.

Αυτά θα ήθελα να πω προς το παρόν και περιμένω να ακούσω τις δικές σας τοποθετήσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Το λόγο έχει η κ. Κανέλλη εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά που θα διαβάσω τώρα είναι λόγια από τα Πρακτικά της επιτροπής στην οποία συμμετείχε ο κ. Λωτίδης: «Όσον αφορά τα κριτήρια εισαγωγής σε αυτή τη Σχολή, κατ' αρχήν υπάρχει μία παρεξήγηση. Τώρα ενοποιούνται οι διαδικασίες εισαγωγής σε όλα τα Σώματα. Είναι ενιαίος ο χρόνος, δέκα μήνες».

Αυτοί που θα δώσουν εξετάσεις, θα πρέπει να έχουν απαιτητικά προσόντα. Θα πρέπει να περάσουν μέσα από κάποιες εσωτερικές διαδικασίες του οικείου κλάδου τους, όπου τα Ανώτατα Συμβούλια των Σωμάτων μέσα από διαδικασίες και κριτήρια θα επιλέξουν.

Θα πρέπει να έχουν τις εξής προϋποθέσεις: Θα πρέπει να έχουν τελειώσει τη Σχολή Διοίκησης και Επιτελών. Δεύτερον, θα πρέπει να έχουν τελειώσει τη Σχολή Διοικητικών Μονάδων. Θα πρέπει να γνωρίζουν αγγλικά, να είναι απόφοιτοι ανωτάτων στρατιωτικών σχολών και να έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο που προβλέπεται από τους οικείους κανονισμούς διοίκησης.

Οι εξετάσεις είναι γραπτές. Η επιτροπή που απαρτίζεται από ανώτερους και ανώτατους αξιωματικούς του ΓΕΕΘΑ έχει καλυμμένο το όνομα των υποψηφίων. Δηλαδή, προκειμένου το σύστημα να είναι αντικειμενικό και αξιοκρατικό, έχει ληφθεί υπ' όψιν πρόβλεψη. Η σχολή είναι διαρθρωμένη με έδρες. Όμως υπάρχει η εξής παρανόηση. Είναι εσωτερική σχολή με μεταπτυχιακό τίτλο. Δεν είναι ο βασικός πανεπιστημιακός τίτλος. Οι εκπαιδευτές είναι αξιωματικοί. Το κομμάτι της επιμόρφωσης είναι πολύ μικρό, γι' αυτό καλούνται κάποιοι ιδιώτες εκτός των Ενόπλων Δυνάμεων. Ενώ το εκπαιδευτικό προσωπικό της ΕΦΑ που είναι η αμέσως επόμενη σχολή, με εξαίρεση θητεία, είναι συνεργάτες οι οποίοι καλούνται, διότι εκεί είναι στρατηγικού χαρακτήρα». Θαυμάσια!

Γιατί αυτά δεν τα συμπεριλάβατε στο νομοσχέδιο; Για παράδειγμα, στον ορισμό του άρθρου 1. Εσείς τα είπατε αυτά. Και εμείς ερχόμαστε και σας μιλάμε για ασάφειες και γιατί καταφεύγετε στα προεδρικά διατάγματα.

Εμείς σας έχουμε πει ότι θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο και σας έχω εξηγήσει τους λόγους. Αλλά θα πρέπει να είμαστε εποικοδομητικοί και να μην κάνουμε στείρα αντιπολίτευση, μόνο ιδεολογικού περιεχομένου.

Στο άρθρο 1 «Ιδρύεται Ανωτάτη Διακλαδική Σχολή Πολέμου...». Γιατί δεν προσθέτετε και το εξής: «...εσωτερική Σχολή μεταπτυχιακού τίτλου για τους σκοπούς της εθνικής άμυνας...». Για να καθυστερήσετε και τους ανησυχούντες.

Να μην καθόμαστε και αναρωτιόμαστε τι είναι αυτή η σχολή. Δύνανται να φοιτούν απόφοιτοι της σχολής τάδε, της σχολής τάδε, κάτοχοι της αγγλικής, εκείνο, το άλλο, οι οποίοι ούτως ή άλλως προεπιλέγονται από υπηρεσιακές διαδικασίες εκτός. Τι αφήνετε την ασάφεια, ότι «δύνανται»; Τι δύνανται; Μόνο με τον βαθμό επιλέγονται; Όπως λέει και ο κ. Λωτίδης, οι δυνάμει να δώσουν εξετάσεις περνούν μέσα από κάποιες εσωτερικές διαδικασίες του οικείου κλάδου τους. Υπάρχει μια κρησάρα. Υπάρχουν υπηρεσιακοί φάκελοι, ενδεχομένως κάποιες ενστάσεις και κάποιες αντιρρήσεις για όσους είναι ή δεν είναι με άλλες διαδικασίες, όχι αμιγώς εκπαιδευτικές, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν λέω να μην είναι έτσι. Θέλετε να είμαι καλοπροαίρετη; Δεν λέω να μην είναι έτσι. Έτσι επιλέξατε να είναι, έτσι να είναι. Αλλά ελάτε εδώ που νομοθετούμε να μας πείτε πώς γίνεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το κόμμα παρεμβαίνει παντού!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Λέτε μόνος σας και ομολογείτε ότι το τμήμα είναι της επιμόρφωσης. Και λογικό είναι. Διότι εφόσον στο άρθρο 5 λέτε ότι η σχολή είναι και ισότιμη με διακλαδικό σχηματισμό, δηλαδή έχει μια καθαρά επιχειρησιακή ουσιαστική συγκρότηση και επιμόρφωση, μαθαίνει αυτούς τους ανθρώπους να πολεμούν διακλαδικώς. Δεν είναι ένα πασάλειμμα. Δεν θέλετε να είναι ένα πασάλειμμα. Γι' αυτό είναι και μεταπτυχιακοί. Έτσι δεν είναι; Εφόσον το θέλετε να είναι έτσι, λέτε από μόνος σας ότι η επιμόρφωση είναι ένα είδος ΚΕΚ –το έλεγα σαρκαστικά. Θέλετε να το πάρω πίσω; Ας το πάρω πίσω. Έστω σεμιναριακού τύπου.

Έρχεστε και λέτε τώρα στο άρθρο 4 ότι μέσα σε δύο μήνες θα ισχύσει ο Κανονισμός της Βουλής, θα βγει το προεδρικό διάταγμα. Καίγεστε τόσο πολύ γι' αυτές τις σεμιναριακές σχέσεις, ώστε σ' ένα μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος σπεύδετε να βγάλετε την υπουργική απόφαση για τα πόσα λεφτά θα παίρνουν αυτοί οι ιδιώτες και οι άλλοι που θα έρχονται από έξω; Δηλαδή μου επιτρέπετε εμένα ή δεν μου επιτρέπετε να υποψιαστώ ότι θα περάσει ο μήνας, πρώτα θα καθορίσετε τι λεφτά θα παίρνουν αυτοί που θα έρχονται για τα σεμινάρια και μετά θα τους βρείτε; Είναι προφανές. Και πόσα θα είναι αυτά τα λεφτά; Για να ξέρουμε δηλαδή; Εντάξει, δεν λέω, από τον προϋπολογισμό θα είναι.

Αν φέρετε έναν ειδικό της ΝΑΣΑ, για τον οποίο δεν θα σας πει κανείς όχι και αυτός ο κύριος ζητά πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια για να έλθει για τρεις ώρες, τι να κάνουμε; Θα τα δώσουμε; Θέλετε να τα δώσετε, το κρίνει ο στρατός, οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, απαραίτητο; Νομοθετείστε το! Πείτε μας που θα φτάσει αυτό! Σ' ένα μήνα, δηλαδή πριν υπάρξει επικυρωμένος κανονισμός της σχολής με προεδρικό διάταγμα, πριν υπάρξει το πρόγραμμα σπουδών επικυρωμένο με προεδρικό διάταγμα, πριν αποφασιστούν τα προσόντα των διδασκόντων με προεδρικό διάταγμα, πριν αποφασιστούν τα προσόντα των διδασκόμενων με προεδρικό διάταγμα, έχετε καθορίσει τα λεφτά, πόσα θα παίρνουν. Γι' αυτό σας λέω, σας κατανώ, ήταν τμήμα ενός ευρύτερου νομοσχεδίου το οποίο επίκειται. Το κόψατε για να θαυραπέυσατε τη λειτουργική αδυναμία, γιατί η σχολή έπρεπε να ξεκινήσει και ήλθε εδώ ένα κομμάτι από την κουρελού. Όταν όμως νομοθετούμε εδώ και είναι μικρά κομματάκια από μια συνολικότερη αντίληψη, ιδεολογικώς να την αντιπαρεθεθούμε, να φωνάξουμε, να διαμαρτυρηθούμε, να σας πιέσουμε. Καθαρά λειτουργικά, νομοθετικά, δημοκρατικά, πώς να σας το πω. Όταν μας φέρνετε τρία ψήγματα, μας ζητάτε να νομοθετήσουμε για ολόκληρο το χαλί. Μα είναι ένα χαλί στο οποίο πατάει η άμυνα της χώρας. Με δύο κλωστές θα βγάλουμε εμείς συμπέρασμα, τι αριθμός, τι ποιότητα, τι σπουδών, τι ήθους, τι ύψους, τι βαθμών, ανώτατη ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων ικανή να αμύνεται υπέρ του πατρίου εδάφους αν υποστεί επίθεση σε διακλαδικό επίπεδο σε μοντέρνα εποχή! Και μας λέτε ότι το μοναδικό προσόν είναι να ξέρουν αγγλικά; Σας το είχα πει, λογικό είναι. Έτσι και πας στο εξωτερικό να κάνεις μια επιχείρηση ή αμερικάνος θα τη διευθύνει ή άγγλος. Είναι η φιλοδοξία μας δηλαδή να κάνουμε τι;

Ήθελα να σας ρωτήσω με βάση όλα αυτά και με βάση το άρθρο 1 που λέει για το εσωτερικό και για το εξωτερικό, θα μας ήταν χρήσιμο να είχε λειτουργήσει αυτή η σχολή τώρα που θα στείλουμε ανθρώπους στο Ιράκ.

Γιατί διάβασα μια δήλωση του κ. Παπαντωνίου. Θα στείλουμε. Όμως, λέει ότι δεν θα στείλουμε «επιχειρησιακές μονάδες». Θα στείλουμε «υποστηρικτικές». Τζάμπα η διακλαδικότητα!

Εσείς φτιάχνετε μια διακλαδική σχολή, για να στείλει ανθρώπους να διοικήσουν «διακλαδικώς» βάσεις στο εξωτερικό για προληπτικούς πολέμους, για ανθρωπιστικούς λόγους, επειδή έχει πυρκαγιά στην Καμπούλ ή για άλλους λόγους. Εν πάση περιπτώσει εσείς τους κρίνετε με βάση τις πολιτικές σας αποφάσεις. Θα στέλνει υγειονομικό προσωπικό και θα ξοδέψουμε χρόνο και τρόπο των αξιωματικών των ιδίων για μια διακλαδικότητα αμφιβόλου ποιότητας. Δεν φαντάζομαι να θέλετε να πιστέψει ο ελληνικός λαός ότι θα μας προκύψουν αξιωματικοί, οι

οποίοι θα διατηρήσουν το λογισμικό του εκστρατευτικού σώματος. Γιατί ίσως να έχει αξία.

Δεν ξέρω. Μπορεί και να μην το πληροφορηθήκατε, μπορεί και να μην το ξέρουν πολλοί συνάδελφοι. Δεν είναι υποχρεωτικές αυτές οι πληροφορίες, διότι δυστυχώς δεν είναι και κοινότητες, σαν τα τραγούδια διαφόρων αοιδών. Προσφάτως στο Ιράκ πήγαν επτάμισι χιλιάδες Πολωνοί στρατιώτες. Ακούγεται πολύ θεαματικό. Η λογισμική απάντηση που έδωσε το αμερικανικό επιτελείο –είναι δημόσια, εγώ στις εφημερίδες την διάβασα– λέει ότι αποφάσισαν να στείλουν επτάμισι χιλιάδες Πολωνούς, γιατί ο Πολωνός στρατιώτης κοστίζει στο εκστρατευτικό σώμα των Αμερικανών επικουρικά 800 δολάρια το κεφάλι, ενώ ο Αμερικανός 1700 δολάρια το κεφάλι. Είναι φθηνότερος. Και ξέρετε πώς επιτεύχθηκε η συμφωνία για να πάνε; Γι' αυτό ψάχνουμε εμείς τις συμφωνίες κάτω από τέτοιου είδους αντιλήψεις. Ξέρετε με ποιο τρόπο συμφωνήθηκε να καλυφθούν αυτά τα έξοδα;

Η «ΧΑΛΙΜΠΑΡΤΟΝ», η μεγάλη εταιρεία του Ντικ Τσέινι και όλων των άλλων αυτών «αγαθών» ανθρώπων, που φροντίζουν για την παγκόσμια ειρήνη, αγόρασε την εταιρεία πετρελαίων της Πολωνίας. Και επειδή αγόρασε την εταιρεία πετρελαίων της Πολωνίας, εξασφάλισε τα χρήματα για να πληρώσει φθηνότερα τους επτάμισι χιλιάδες Πολωνούς στρατιώτες που θα στείλει στον Κόλπο. Έτσι γίνεται. Δημοσιώς δηλώνεται δε, με λογισμική ανάλυση και με απέραντη στρατιωτική ηθική αναληγσία, τι εστί πόλεμος σήμερα, τι εστί στρατιώτης, τι κοστολόγιο έχει και πόσο κοστίζει ανά εθνικότητα και, προφανώς, ανά διακλαδικότητα και χίλια δυο άλλα πράγματα.

Θα ήθελα ειλικρινά να σας πω, με βάση αυτά που εσείς ήδη γνωρίζετε και εμείς δεν γνωρίζουμε –γιατί είναι προφανές ότι αλλιώς δεν θα λειτουργούσε η σχολή από χτες– ότι αυτές οι γραπτές εξετάσεις έγιναν με κλειστά τα ονόματα. Δεν έγιναν; Έγιναν. Άρα ξέρουμε και το περιεχόμενό τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε δεν θα δευτερολογήσω. Μισό λεπτό. Ζητώ την κατανόησή σας.

Για παράδειγμα. Αν λέτε ότι είναι ενιαία η εκπαίδευση των δέκα μηνών, δώστε μου μια διευκρίνιση στο άρθρο 2. Είναι ενιαίες και οι εξετάσεις; Χθες επί της αρχής σας ρώτησα: Είναι ενιαίες οι εξετάσεις και για τα Σώματα Ασφαλείας; Δηλαδή οι πυροσβέστες, οι λιμενικοί και οι αστυνομικοί, που θα πάνε σε ενιαία εκπαίδευση, θα δώσουν και ενιαίες εξετάσεις, κύριε Πρόεδρε; Πάνε σε ενιαία διακλαδική εκπαίδευση της άμυνας. Θα δώσουν, όμως, και ενιαίες εξετάσεις;

Δεν μπορεί να μην είναι ενιαίες οι εξετάσεις. Δεν μπορείτε να μου πείτε ότι θα είναι ενιαίες για το Ναυτικό, την Αεροπορία και το Στρατό, αλλά ότι η Πυροσβεστική θα κάνει τις δικές της, το Λιμενικό θα κάνει τις δικές του, η Αστυνομία τις δικές της.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έτσι γινόταν μέχρι τώρα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ναι, αλλά ο ίδιος λέει ότι είναι ενιαίες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έτσι ήταν πάντα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τον ρώτησα χθες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εγώ απλώς σας το λέω. Επιλέγονται.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αγαπητέ συνάδελφε, σας σέβομαι, γιατί έχετε διοικήσει το Γ' Σώμα Στρατού. Εγώ δεν έχω διοικήσει το Γ' Σώμα Στρατού. Δεν ξέρω τέτοιες λεπτομέρειες. Χρειάζονται πολύ συγκεκριμένες διευκρινίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Κυρία συνάδελφε, ερωτάτε θα απαντήσουν με τη σειρά τους.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε τα άρθρα. Δεν θα σταθώ στις τεχνικές λεπτομέρειες του άρθρου 8, με το οποίο καταργούνται οι σχολές. Τα καταψηφίζουμε, γιατί λείπουν εκείνες οι πειστικές νομοθετικές πληροφορίες, οι οποίες διασφαλίζουν μια ποιότητα και ένα σκοπό. Ο σκοπός για μας είναι ένας και μόνος εξόδοις ελληνικού λαού. Είναι η άμυνα της χώρας. Και αυτό είναι αδιευκρίνιστο.

Ο δεύτερος λόγος είναι οι αξιωματικοί, που θα μας προκύψουν, να έχουν την επάρκεια και τη δημοκρατική, πατριωτική, τεχνολογική κατάρτιση, ώστε να υπερασπίζονται τον τόπο και

από εξωτερικούς και από εσωτερικούς εχθρούς. Αυτά δεν τα διασφαλίζουν τα άρθρα του νομοσχεδίου. Έχουμε την ομολογία του Υπουργού ότι θεραπεύει μια αδυναμία. Επομένως είναι τμήμα ενός ευρύτερου νομοσχεδίου. Όμως, με τμηματικά «ναι» δεν μπορούμε να συντελέσουμε σε επικίνδυνα –κατά την άποψή μας– ζητήματα για την άμυνα της χώρας. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε τα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει η κ. Στεργίου, ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, στη χθεσινή μας τοποθέτηση θέσαμε τα ζητήματα που έχουν σχέση με τις ανησυχίες που έχουμε και τις δικαιολογημένες ενστάσεις που καταθέσαμε, σχετικά με το αν θα υπάρχει διαφανής διαδικασία στη λειτουργία αυτής της σχολής, που με το σημερινό νομοσχέδιο ιδρύουμε.

Βέβαια η εντύπωση που αποκόμισα είναι ότι ακόμη και η χθεσινή ομιλία του κυρίου Υφυπουργού ακριβώς αυτό μας είπε, ότι οι πολιτικοί δεν έχουμε γνώση των ζητημάτων αυτών, είναι θέματα του Στρατού και των αξιωματικών. Με λίγα λόγια, αυτό το συμπέρασμα έβγαίνα, ότι δηλαδή ούτως ή άλλως υπάρχουν στεγανά και αυτά τα στεγανά εξακολουθούμε να τα διατηρούμε. Έτσι εξέλαβα τουλάχιστον εγώ τα λεγόμενα του κυρίου Υφυπουργού.

Από και και πέρα η βασική μας ένσταση γι' αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με τη λειτουργία της σχολής, με το περιεχόμενο των σπουδών, με όλα τα ζητήματα που αφορούν τη σχολή, θα λυθούν με τα προεδρικά διατάγματα. Προφανώς βιάζεται η Κυβέρνηση να προχωρήσει αυτή η σχολή. Ήδη αυτό που έγινε χθες και ανακοινώθηκε ότι η σχολή έχει ήδη αρχίσει να λειτουργεί, χωρίς να έχει περάσει ο νόμος από το Κοινοβούλιο, δείχνει πόσο υποτιμάται το Κοινοβούλιο, πόσο υποτιμάται ο πολιτικός κόσμος και πιστεύω ότι είναι πολύ σοβαρό και επικίνδυνο, αν θέλετε, να γίνονται πράγματα έξω από το Κοινοβούλιο και έξω από την έγκριση που πρέπει να έχει πρώτα και κύρια οποιοσδήποτε νόμος από το Κοινοβούλιο, πριν προχωρήσει να γίνει πράξη.

Όσον αφορά τα συγκεκριμένα ζητήματα, εκφράσαμε και χθες την άποψή μας ότι στο άρθρο 3 θα πρέπει να συγκεκριμενοποιηθεί ποιοι θα είναι εκείνοι του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να γίνουν ομιλητές ή να κάνουν μαθήματα σε αυτήν τη σχολή. Δεν μπορεί να είναι γενικό και αόριστο. Πρέπει να είναι συγκεκριμένο.

Είμαστε τελείως αντίθετοι με το άρθρο 4, βάσει του οποίου όλα τα ζητήματα, όπως είπα, παραπέμπονται στο προεδρικό διάταγμα. Είναι απαραίτητο η Βουλή να έχει γνώση του οργανισμού λειτουργίας της σχολής, να έχει γνώση των προγραμματικών σπουδών, γνώση των προσόντων και των κριτηρίων επιλογής του εκπαιδευτικού προσωπικού της σχολής αυτής.

Για τους λόγους αυτούς κυρίως, όπως είπαμε, δεν θα ψηφίσουμε συνολικά το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Υπουργέ, έχουν ζητήσει το λόγο τέσσερις συνάδελφοι. Θέλετε να προηγηθούν, να μιλήσετε στη συνέχεια και να δώσετε τις πληροφορίες; Οι συνάδελφοι έχουν ζητήσει πολλές πληροφορίες.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ναι, κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω μετά τους συνάδελφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

Το λόγο έχει ο κ. Βερυβάκης. Καλορίζκος, κύριε συνάδελφε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Να είστε καλά και σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω δυο λέξεις πάνω σε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο εγώ θεωρώ πολύ μεγαλύτερης σημασίας, όχι διότι αυτό καθαυτό λύνει όλα τα προβλήματα που αυτήν τη στιγμή είναι ανοιχτά και έχουν ανάγκη επίλυσης, αλλά διότι έχει βαθύτατους συμβολισμούς μέσα του.

Κατ' αρχάς δηλώνω προς τον κύριο Υπουργό ότι την ίδρυση της σχολής τη βρισκό όχι μόνο αναπόφευκτη, αλλά και καθυστερημένη. Αυτό είναι βέβαιο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει σ' ένα τέτοιο εγχείρημα αυτήν την εποχή, στην Ελλάδα,

με τις γνωστές συμμαχικές στο σύνολο των διεθνών σχέσεων αποστολές, αλλά και τοπικές, εθνικές, πατριωτικές επιμέρους στοχεύσεις, να έχει λόγο η πολιτική εξουσία. Η πολιτική εξουσία σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο πρέπει να έχει σε βάθος λόγο.

Δεν θα υπήρχε πουθενά αλλού –και εν πάση περιπτώσει στα ανεπτυγμένα κράτη– δυνατότητα ίδρυσης της σχολής, πριν ένα τμήμα, έστω των επιτροπών που ασχολούνται με τα συναφή θέματα, να μην έχουν γνώση και να μην εκφράσουν άποψη. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Είμαστε σε μία εποχή όπου πράγματι πάρα πολλά βρίσκονται σε μετάβαση. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, είμαστε σε μία περιοχή όπου πάρα πολλά βρίσκονται στην κόγχη. Και η Ελλάδα σαν χώρα βρίσκεται στην «κόγχη». Η Νοτιοανατολική Ευρώπη είναι μία «κόγχη» και οι γειτονικές περιοχές είναι αναμμένες.

Τρίτον, είμαστε σε μία εποχή που αλλάζουν πάρα πολλά από πλευράς νέων γνώσεων και νέων τεχνολογιών. Εκεί δεν πρέπει η πολιτική εξουσία να έχει εκ των προτέρων κάποια γνώση και κάποια γνώμη; Και πολιτική εξουσία δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση. Πολιτική εξουσία είναι το σύνολο του πολιτικού συστήματος. Για αυτό έπρεπε σαφώς να σπεύσετε, για λόγους και ευαισθησίας και ουσίας, να καταθέσετε νωρίτερα το νομοσχέδιο.

Παρακολούθησα, επειδή έχω ακριβώς σε αυτά τα θέματα μία πείρα δεκαετιών, τι συνέβη στην Ευρώπη από την πλευρά της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης και εν συνεχεία του ΝΑΤΟ, όταν άρχιζαν να αλλάζουν οι έννοιες και από «στενά» άμυνα μετέβαιναν στην ασφάλεια.

Θυμάμαι χιλιάδες ωρών στις οποίες όλοι οι κοινοβουλευτικοί της Ευρώπης προσπαθούσαν να δουν, όσο τα σύνορα να χαμηλώνουν, να μαλακώνουν, τι έπρεπε να γίνει από πλευράς συνδυασμών, έτσι ώστε να διατηρηθεί από τη μία μεριά η εθνική φυσιογνωμία και από την άλλη μεριά βεβαίως να εκπληρωθούν οι συμμαχικές υποχρεώσεις. Να αποκτηθεί η ΑΣΦΑΛΕΙΑ.

Για αυτό ακριβώς έπρεπε οι πολιτικοί πρώτα να λάβουν γνώση και μετά όλοι οι άλλοι, όχι για άλλους λόγους, όχι γιατί δεν ξέρουμε δα πώς γίνεται στην Ελλάδα για πολλά και διάφορα, αλλά γιατί είμαστε σε εποχή μετάβασης και σε σημείο κόγχης. Από αυτή την πλευρά έπρεπε η πολιτική εξουσία στο σύνολό της –αν είναι δυνατόν και πολύ ευρύτερα από τη Βουλή– να πει ακριβώς ποια πρέπει να είναι αυτήν τη στιγμή τα πολιτικά και τα στρατιωτικά και τα πολιτικο-στρατιωτικά δόγματα. Βεβαίως εδώ κατά κύριο λόγο έχουμε στρατιωτική κατάρτιση, αλλά έχουμε σε κάποιο σημείο και μία διαπλοκή με την πολιτική, η οποία παρουσιάζεται από το γεγονός ότι είμαστε από διεθνείς συνθήκες, σε διεθνή δεδομένα διαρκώς μεταβαλλόμενα.

Ποιο τάχα θα πρέπει να είναι το περιεχόμενο της σχολής αυτής; Εγώ θα δεχθώ ότι δεν θα έπρεπε να έρθει βεβαίως το ωρολόγιο πρόγραμμα εδώ, όχι διότι, όπως είπα χθες κάποιος συνάδελφος «πως δεν έρχεται του πανεπιστημίου, δεν θα έρθει και αυτό, γιατί εδώ έχουμε άμυνα». Δεν είναι τα ίδια πράγματα. Το Στρατιωτικό Πανεπιστήμιο είναι μάλλον Εκπαίδευση παρά Έρευνα.

Αν τυχόν εννοούμε την εμμονή μας στην άμυνα, ακριβώς διότι εκτιμούμε ότι ακόμα η Ελλάς έχει προβλήματα αμύνης, θα έπρεπε σε βάθος να γνωρίζει πολύ καλά όλος ο ελληνικός λαός ποια είναι αυτά τα προβλήματα –και κατά πόσο εγκρίνει ή δεν εγκρίνει– αλλά και διότι και η οροθετική γραμμή, η οποία πρέπει να τραβηχτεί στα δύο αυτά, ουσιαστικά δηλαδή στην ασφάλεια –που είναι μία ευρύτερη έννοια και έχει και οικονομικές, κοινωνικές και διεθνείς διαστάσεις– αλλά και στην άμυνα, η οποία ακόμη και με τη μίνιμουμ έννοια της εδαφικής ακεραιότητας είναι αναγκαία, εκτός αν κρίνετε ότι δεν είναι αναγκαία.

Αυτή είναι η πολιτική διάσταση. Αν τυχόν εδώ αρνείστε την πολιτική διάσταση, φοβάμαι ότι μπαίνετε σε πολύ επικίνδυνη θεωρία. Μακάρι να είχαν λυθεί όλα. Άκουσα χθες: «Να, εδώ το 2004 άντε και τελειώσαμε». Άλλοι λένε: «Μέχρι το 2005, άντε και τελειώσαμε». Μακάρι να είναι έτσι. Ποιος δεν θέλει να είναι έτσι; Όλοι να συμβάλλουμε να είναι έτσι. Και αν δεν είναι; Αν δεν είναι, ποιος θα πληρώσει;

Ενόψει αυτών των πραγμάτων, θα έπρεπε πραγματικά να επιζητήσει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας κριτική. Άκουσα χθες ότι έπρεπε και πρέπει να υπάρξουν επισκέψεις. Βεβαίως έπρεπε

και πρέπει να υπάρξουν επισκέψεις. Νοείται, ας πούμε στην Αμερική, να λαμβάνονται αποφάσεις για αλλαγή έστω ορισμένων βασικών δογμάτων και να μη γνωρίζει τίποτα το Κονγκρέσο;

Είναι δυνατόν στα ευρωπαϊκά Κοινοβούλια να μην υπάρχει ενδιαφέρον για το τι ακριβώς θα κάνουν οι εθνικές, διεθνείς, συμμαχικές και οικουμενικές δυνάμεις; Από πού μέχρι πού πια αυτοκαταργήσαμε εμείς οι ίδιοι, έστω διά αμελείας, έστω από ταχύτητα, τη μεγάλη αποστολή –προσέξτε– όχι της πολιτικής εξουσίας, αλλά της δημοκρατίας. Όσο προχωράει ο καιρός, τα προβλήματα πάνε εκεί.

Ενόψει, λοιπόν, αυτών των πραγμάτων εγώ θα έλεγα ότι δεν έχω να σας κάνω πολλές παρατηρήσεις σε αυτά που κάνατε. Έχω να σας κάνω όμως μια βασική παρατήρηση σ' ένα θέμα αρχής.

Γι' αυτό στο άρθρο 1, μια που χτες δεν είχα την ευκαιρία να το κάνω, διότι δεν γνώριζα ποιο ήταν το θέμα, θα ήθελα να τη διατυπώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Γι' αυτό και το Προεδρείο είναι ανεκτικό, διότι ουσιαστικά μιλάτε μέχρι τώρα επί της αρχής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Και το τιμώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα μόνο θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει επιτέλους η πολιτική εξουσία να καταλάβει –ανεξαρτήτως κυβερνήσεως– ότι ακριβώς σ' αυτές τις εποχές, σε αυτούς τους τόπους, αυτά τα ζητήματα πρέπει να έχουν την προκαταβολική γνώση και έγκριση της πολιτικής εξουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να μνημονεύσω την σε βάθος συντελεσθείσα αλλαγή του γενικότερου πνεύματος περί Ενόπλων Δυνάμεων, που επετεύχθη με το άρθρο 45 του Συντάγματος του 1975, όπου για πρώτη φορά, κύριε Υπουργέ, οι Ένοπλες Δυνάμεις υπήχθησαν υπό πολιτικό έλεγχο. Ήταν το πρώτο σημαντικό βήμα που πραγματοποιεί πλέον ένα βαθύ εκδημοκρατισμό, με ανάλογη ευθύνη και μερίμνα της πολιτικής ηγεσίας, εχούσης την ευθύνη να καθορίζει την πολιτική της εθνικής άμυνας, να ελέγχει και να διοικεί τις Ένοπλες Δυνάμεις διά των Αρχηγών των κλάδων, όπως συμπληρώνει αναλύοντάς τα ο πρώτος νόμος σε εκτέλεση του Συντάγματος, ο 760 «Περί Υπουργείου Εθνικής Άμυνας». Είναι το πρώτο θετικό βήμα ο εκδημοκρατισμός των Ενόπλων Δυνάμεων, η υπαγωγή τους υπό πολιτικό έλεγχο.

Επιτρέψτε μου να σας πω με δυο λόγια, κύριε Πρόεδρε, πώς πραγματοποιείται η εξέλιξη από πλευράς παιδείας στις Ένοπλες Δυνάμεις. Τελειώνει ένας μαθητής τη Σχολή Ευελπίδων και ονομάζεται ανθυπολοχαγός. Πάει ένα χρόνο πυροβολητής στη Σχολή Πυροβολικού, ο πεζός κλπ. στο αντίστοιχο Όπλο για να πάρει την εξειδίκευση. Όταν ονομαστεί λοχαγός, που θα είναι διοικητής πλέον λόχου, τύποις και ουσία, τελειώνει ένα σχολείο σε τέσσερις πέντε μήνες, –έτσι έγινε σε εμάς και γίνεται ακόμη– το σχολείο Διοικητών Λόχων, το Σχολείο Υπομονάδης. Όταν γίνει ταγματάρχης τελειώνει σε άλλους τρεις τέσσερις πέντε μήνες ένα σχολείο που λέγεται Σχολείο Διοικητών Μονάδων. Εν συνεχεία, πάει στην Ανωτάτη Σχολή Πολέμου και μετά τελειώνει τη Σχολή Εθνικής Άμυνας. Δεν βάζω τα ενδιάμεσα σχολεία. Για παράδειγμα, εγώ από τη Σχολή Πυροβολικού πήγα μετά σε μια ειδική Σχολή Πληροφοριών για τη συλλογή, την αξιοποίηση, την αξιολόγηση και την εκμετάλλευση των στρατιωτικών πληροφοριών. Υπάρχουν πλείστα όσα. Πήγα, για παράδειγμα, τρεις τέσσερις μήνες σ' ένα σχολείο για τον πυρηνικό πόλεμο. Οι αξιωματικοί περνάνε περίπου δέκα σχολεία στη σταδιοδρομία τους.

Το λέω αυτό για να επιμείνω, κύριε Υπουργέ, στην πρότασή μου. Πρέπει σε κάποιο στάδιο να ονομαστεί κάποιο σχολείο ως μεταπτυχιακός τίτλος και νομίζω ότι ήρθε η ώρα να προσθέσετε για την Ανωτάτη Διακλαδική Σχολή Πολέμου –θα το πω μόλις αναλύσω τα άρθρα– ότι το πτυχίο της σχολής αποτελεί και μεταπτυχιακό τίτλο. Γιατί μετά θα κληθείτε κάποιο τίτλο να πείτε για το διοικητή της Σχολής Ευελπίδων που πρέπει να έχει μεταπτυχιακό τίτλο. Να έχει ονομαστεί ως μεταπτυχιακός τίτλος η μία ή

η άλλη. Αυτή πιστεύω ότι είναι η καταλληλότερη ή η Σχολή Εθνικής Άμυνας αν θέλετε. Πρέπει όμως να λάβετε μια μερίμνα ώστε ο αξιωματικός, καθώς παιδεύεται συνεχώς, σε κάποιο επίπεδο να έχει ένα μεταπτυχιακό τίτλο.

Ας έρθουμε τώρα στα οκτώ άρθρα, με το ακροτελεύτιο, που έρχονται να υλοποιήσουν πλέον σε συγκεκριμένες διατάξεις την άρθρωση, τη συγκρότηση, τη λειτουργία, τις προϋποθέσεις κλπ. της συζητούμενης σχολής.

Το πρώτο άρθρο αναφέρεται στην ίδρυση της Σχολής, που θα έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη, και καθορίζει όλες τις άλλες λεπτομέρειες.

Σε ό,τι, λοιπόν, αφορά το άρθρο 1, θέλω να πω ότι η ίδρυση της Σχολής γίνεται για να καταστήσει τους αποφοίτους ικανούς διοικητές και επιτελείς διακλαδικών στρατηγείων. Αυτό τα λέει όλα.

Η λειτουργία της σχολής δίνει και το επίπεδο της εκπαιδευτικής της στάθμης. Η λειτουργία της είναι επιστημονικός και επιτελικός φορέας. Πιστεύω, δηλαδή, ότι το προεδρικό διάταγμα όπου θα αναλυθεί και θα κυρωθεί ο Οργανισμός, όπως γινόνταν για τις αντίστοιχες σχολές πολέμου, θα καθορίζει κάθε λεπτομέρεια. Για παράδειγμα, τα μαθήματα, όπως αναφέρεται εξάλλου μέσα στο άρθρο 4, θα καθορίζονται με κάθε λεπτομέρεια –όπως και η επιστημονική της διεύρυνση– και εκεί θα δούμε πόσο η στάθμη της σχολής δικαιολογεί αυτήν την ελπίδα που απορρέει από το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 2 αναφέρονται οι όροι, όπως –για παράδειγμα– οι εξετάσεις. Για να πάνε οι υποψήφιοι να δώσουν εξετάσεις πρέπει να έχουν μια πρόταση από τους κλάδους τους. Ο αξιωματικός, δηλαδή, στα δέκα-δώδεκα χρόνια –κατ' ελάχιστον– που θα είναι αξιωματικός θα πρέπει να μην ήταν τεμπέλης, να μην ήταν απείθαρχος, να μην ήταν τούτο, να μην ήταν το άλλο. Επομένως, πρέπει να έχει την πρόταση του κλάδου του για να πάει να δώσει εξετάσεις, ώστε να μπει στη σχολή. Πρέπει αυτός ο αξιωματικός που είναι υποψήφιος για την εν λόγω σχολή να έχει τελειώσει την αντίστοιχη Σχολή Διοίκησης και Επιτελών. Όλα αυτά είμαι σίγουρος ότι θα περιληφθούν μέσα στο προεδρικό διάταγμα που θα κυρώνει τον κανονισμό.

Να κάνω τώρα μια αναφορά για τα χρόνια. Ο αξιωματικός, όπως εξελίσσεται, περίπου στα δώδεκα χρόνια γίνεται ταγματάρχης. Δηλαδή είναι νεαρός ταγματάρχης που θα έχει τελειώσει τη Σχολή Διοίκησης και Επιτελών και πρέπει να δώσει εξετάσεις στον κλάδο του.

Είμαι υπέρ των εξετάσεων, κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου δε να σας πω ότι το καθιέρωσα αυτό σε όλη τη στρατιωτική μου ζωή. Έβαζα μέχρι και τους στρατιώτες και έδιναν εξετάσεις στον κανονισμό 20-1 που είναι το «ευαγγέλιο» της εσωτερικής ζωής του στρατοπέδου.

Αιφνιδιαζόμουν, κύριε Πρόεδρε –θα το πω, άλλωστε ξέρετε ότι αγαπώ και τιμώ τις Ένοπλες Δυνάμεις και δεν το λέω για κατηγορία– από τα αποτελέσματα. Έπιανα άριστους αξιωματικούς να αγνοούν βασικά κεφάλαια του κανονισμού 20-1. Όταν, λοιπόν, έλεγα στον αξιωματικό ότι, όπου ο κανονισμός προβλέπει δύο μέρες περιορισμό, εκείνος δεν μπορεί να βάζει δέκα μέρες φυλακή, μου απαντούσε «δεν προβλέπει, στρατηγέ». «Έλα εδώ –του έλεγα– να σου δείξω ότι το προβλέπει».

Με αυτά τα παραδείγματα θέλω να πω ότι είναι απαραίτητες οι συνεχείς εξετάσεις και η δια βίου παιδεία. Για να πάνε, λοιπόν, στην Ανωτάτη Διακλαδική Σχολή πρέπει να έχουν τελειώσει τη Σχολή Διοίκησης και Επιτελών. Για να μούνε, όμως, στη Σχολή Διοίκησης και Επιτελών πρέπει να δώσουν εξετάσεις, όπως δώσαμε εξετάσεις και διαβάζαμε ένα-δυο χρόνια για να πετύχουμε στη σχολή πολέμου του κλάδου μας.

Στο άρθρο 3 γίνεται αναφορά στους αξιωματικούς και πιστεύω ότι ορθώς αυτό ετέθη, διότι είναι στρατιωτικό σχολείο, διδάσκει σχέδια, διδάσκει ελιγμούς, διδάσκει άμυνα, διδάσκει επίθεση και πώς όλα αυτά και γενικά όλα μαζί τα όπλα θα μπορούν να ενώνουν τις προσπάθειές τους συντονισμένα και αποτελεσματικά για να εκπληρώνουν την αποστολή τους.

Στο άρθρο 5 καθορίζεται σαφώς, κύριε Πρόεδρε –γιατί έγινε συζήτηση– η ισοτιμία. Ευφυώς και προνοιακώς προβλέπουν την ισοτιμία των μέχρι τούδε αποφοίτων των ανωτάτων σχολών με

τα πτυχία που από εδώ και τώρα θα απονέμονται από τη Διακλαδική Σχολή. Επομένως, κανένα πρόβλημα σαν ουσιαστικό προσόν δεν θα δημιουργείται για τους παλιούς απόφοιτους των σχολών πολέμου των αντίστοιχων κλάδων, όταν θα αξιολογούνται με συναδέλφους που έχουν τελειώσει τη Διακλαδική Σχολή.

Να προσθέσω μία παράκληση. Να προστεθεί μία παράγραφος στο άρθρο 5 που να λέει ότι τα πτυχία κλπ. που απονέμονται από τη Σχολή αποτελούν μεταπτυχιακούς τίτλους. Το βάζω σαν τέταρτη παράγραφο στο άρθρο 5 και παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να το δει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώσατε, κύριε Σπυριούνη;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι μπορεί να υπάρχει το τυπικό ελάττωμα της διαδικασίας, αλλά η σχολή αυτή ήταν απαραίτητη αν θέλουμε να δούμε κάποτε το συντονισμό στη δράση των τριών κλάδων ν' ανάγεται και ν' ανυψώνεται στο μέτρο που επιβάλλει η αποστολή τους.

Ψηφίζω τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλώς.

Ο κ. Αρσένης έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω κάποιες συγκεκριμένες παρατηρήσεις σήμερα βάσει των γενικών παρατηρήσεων που έκανα χθες.

Πρώτον, στο άρθρο 1 νομίζω ότι καλύπτει τις παρατηρήσεις που έγιναν και από εμένα αλλά και από πολλούς συναδέλφους χθες αν στο άρθρο 1 λέγαμε ότι ιδρύεται Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου με έδρα τη Θεσσαλονίκη με σκοπό την αναβάθμιση της αμυντικής θωράκισης της χώρας. Αυτό διαλύει κάποιες αμφιβολίες και εξειδικεύει ακριβώς ποιος είναι ο σκοπός και ποια η προτεραιότητα.

Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 1 δεν είμαι βέβαιος αν ο όρος «επιχειρησιακού επιπέδου» είναι δόκιμος. Νομίζω ότι ο ορθός όρος είναι «τακτικού επιπέδου».

Όσον αφορά επίσης το θέμα «βασικά θέματα γεωπολιτικής» ξέρετε ότι υπάρχει μεγάλη αμφισβήτηση σε πανεπιστημιακό επίπεδο αν η γεωπολιτική αποτελεί πράγματι ξεχωριστό γνωστικό αντικείμενο. Δεν είμαι βέβαιος τι θα διδαχθεί σε θέματα γεωπολιτικής. Δεν έχω αντίρρηση να μείνει αυτή η διατύπωση στο άρθρο, αλλά επισημαίνω ότι υπάρχει μία ασάφεια.

Πιστεύω, όμως, ότι μετά την παράγραφο 2 θα πρέπει να προστεθεί μία άλλη παράγραφος η οποία θα λέει ότι στη Σχολή αυτή ενσωματώνονται τα μαθήματα και η εκπαίδευση που πραγματοποιείται τώρα στις σχολές πολέμου. Έτσι, θα είναι σαφές ότι αυτή η Σχολή απορροφά την εκπαίδευση που γίνεται σήμερα στις σχολές πολέμου.

Στην παράγραφο 3 νομίζω ότι λέμε πολλά χωρίς λόγο. Νομίζω ότι μπορούμε να απλοποιήσουμε τα πράγματα και να μην υπάρχει καμία ασάφεια, εάν απλούστατα σταματούσαμε στις λέξεις «για θέματα διακλαδικότητας», σβήνοντας όλες τις άλλες λέξεις. Δηλαδή η παράγραφος 3 να λέει ότι η σχολή λειτουργεί και ως επιστημονικός και επιτελικός φορέας στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων για θέματα διακλαδικότητας. Τα άλλα δεν τα χρειαζόμαστε, μπερδεύουν, δεν αποσαφηνίζουν τα πράγματα.

Τώρα, όσον αφορά το άρθρο 4 θα μπορούσε κανείς να κάνει πολλές παρατηρήσεις. Η δική μου προτίμηση βέβαια, εάν υπήρχε χρόνος, θα ήταν να μην προσδιοριστούν αυτά με προεδρικό διάταγμα, αλλά με νόμο. Έτσι, όμως, που ήρθαν τα πράγματα πρέπει να προχωρήσουμε σε προεδρικό διάταγμα και μάλιστα σύντομα. Νομίζω, όμως, ότι θα ήταν καλό πριν από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος το θέμα αυτό να συζητηθεί τουλάχιστον στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής γιατί υπάρχουν συγκεκριμένα θέματα πολιτικών επιλογών για τα οποία το ελληνικό Κοινοβούλιο θα πρέπει να έχει μία άποψη.

Στην υποπαράγραφο δ' λέτε ότι θα πρέπει η εκπαίδευση να είναι τουλάχιστον δέκα μήνες. Ήταν δέκα μήνες τουλάχιστον

για το Στρατό Ξηράς. Αν τώρα απορροφήσουμε αυτήν την εκπαίδευση και προσθέσουμε και από πάνω θέματα διακλαδικότητας, νομίζω ότι οι δέκα μήνες δεν θα αρκούν. Ίσως να βάλουμε τουλάχιστον ένα χρόνο και βλέπουμε αργότερα αν αυτό θα πρέπει να τροποποιηθεί με τον κανονισμό.

Σχετικά με το θέμα του πτυχίου, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχάς συμφωνώ με αυτά που είπε ο συνάδελφος κ. Σπυριούνης, αλλά δεν μπορούμε να λύσουμε αυτό το θέμα σε αυτό το νομοσχέδιο. Θα πρέπει να το συζητήσουμε εδώ στο πλαίσιο του επόμενου νομοσχεδίου για την ανώτατη στρατιωτική εκπαίδευση και εκεί να δούμε την ισοτιμία των πτυχίων και τα μεταπτυχιακά.

Στο άρθρο 5 λέτε ότι η σχολή είναι ισότιμη με διακλαδικό σχηματισμό, αλλά έχουμε διακλαδικούς σχηματισμούς σε πολλά επίπεδα. Είναι ασαφής η διατύπωση αυτή. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται σε τίποτα. Είναι καλύτερο να τη διαγράψουμε και να αρχίσει το άρθρο 5 με τη φράση «Στη θέση του διοικητή ...» κλπ.

Σχετικά με την παράγραφο 2, θα προτείνω τη φράση «Η Διακλαδική Σχολή Επιτελών Άμυνας (Δ.Σ.Ε.Α.) καταργείται.» να τη μεταφέρουμε στο άρθρο 7, όπου αναφέρεται ότι «Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται...» κλπ. Μπορούμε να πούμε ότι καταργείται η Διακλαδική Σχολή Επιτελών Άμυνας και μετά μπορούμε να αναφέρουμε τις άλλες, τη Σχολή Πολέμου Ναυτικού, Αεροπορίας κλπ.

Έτσι η παράγραφος 2 θα αρχίζει ως εξής: «Με μέριμνα των Γενικών Επιτελείων εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος οργανώνονται...». Φαντάζομαι ότι θέλετε να πείτε ότι ιδρύονται Σχολές Διοίκησης και Επιτελών των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων. Εγώ νομίζω ότι πρέπει να προστεθούν κάποιες λέξεις όπως: «Σχολές οι οποίες παρέχουν εκπαίδευση στα αντίστοιχα όπλα». Κάτι πρέπει να λεχθεί. Τουλάχιστον εφόσον νομοθετούμε για την ίδρυση αυτών των Σχολών, να πούμε γενικά περί τίνος πρόκειται και σε τι συνίσταται η εκπαίδευση.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις που ήθελα να κάνω, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ να τις λάβετε υπόψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Καψής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι ευνοϊκή η ένδειξη ότι τουλάχιστον σε ένα σημείο και παρά τους αφορισμούς του κ. Αντιπροέδρου της Βουλής για την καινοφανή θεωρία, ότι οι συγγενείς ιδεολογικά δεν πρέπει να διαφωνούν –φαίνεται ότι έχει καιρό να διαβάσει το Σύνταγμα και μας επέκρινε χθες ως διαφωνήσαντες σε ορισμένα σημεία– έχετε μια τάση να ασπαστείτε ορισμένες παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σε ποιον αναφέρεστε;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν είστε ο μόνος Αντιπρόεδρος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αναφέρεται σε βορειότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Αναφέρεσθε όμως, κύριε Καψή στο Προεδρείο και θα πρέπει να απαντήσω. Να γίνετε πιο σαφής, αν κάνετε μομφή στο Προεδρείο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ο Αντιπρόεδρος δεν είναι Προεδρείο, κάνετε λάθος. Άλλο το Προεδρείο και άλλο ο Αντιπρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Αν εκφράζεται από το Προεδρείο, ναι. Αν εκφράζεται από τα έδρανα, όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Εκφράστηκε από τα έδρανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τότε εντάξει, θα το χειρισθεί προσωπικά ο συνάδελφος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ να μου διορθώσετε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κρατώ το χρόνο σας, όσον αφορά τη διακοπή, κύριε Καψή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εκ δεξιών του κ. Καψή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Θα προτιμούσα τη διατύπωση του κ. Αρσένη στο άρθρο 1. Για να είμαι ειλικρινής, ας είναι έστω και αυτή που προτείνετε εσείς. Δεν αποτελεί εθνικό φανατισμό. Αποτελεί προσγείωσή μας στην πραγματικότητα, ιδίως έχουμε την τάση να βλέπουμε τη γεωπολιτική, όπως και την παγκοσμιοποίηση, σαν ιδέες που γεννήθηκαν σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, αν η ηγεσία του Υπουργείου Άμυνας και οι

σχολές διάβαζαν Θουκυδίδη ο οποίος διδάσκεται στις ξένες στρατιωτικές σχολές, θα ανακάλυπταν ότι ο μάγος, ο μαέστρος της γεωπολιτικής ήταν ο Αλκιβιάδης με τα καλά και τα κακά που επέφερε στην Αθηναϊκή Δημοκρατία. Η γεωπολιτική είναι μία από τις παραμέτρους για την επίτευξη εθνικών στόχων.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τώρα είναι ο Ράμσφελντ. Είναι γέρος και άσχημος. Ο Αλκιβιάδης ήταν νέος και ωραίος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Με προσέχετε, κύριε Υπουργέ; Δέχομαι να προτιμείτε την κυρία συνάδελφο. Είναι πλέον ελκυστική εμού, αλλά και εγώ κάτι λέω.

Θα ήθελα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να πω ότι η γεωπολιτική είναι μία από τις παραμέτρους για την επίτευξη των εθνικών μας στόχων.

Θα κάνω συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Ακριβώς επειδή πρέπει να πρωτεύει η επιδίωξη εθνικών στόχων, τους οποίους ούτε ξέρει και ενδεχομένως ούτε θέλει ούτε μπορεί ούτε του επιτρέπεται να αναπτύξει κάποιος μη στρατιωτικός απ' όλη τη γκάμα που πρέπει να διδάξουν, θα σας παρακαλούσα πολύ και θα πρότεινα η παράγραφος 2 του άρθρου 3, εκεί που λέει «διπλωμάτες, ανώτατα στελέχη του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα», να συμπληρωθεί «αφού προηγούμενως ενημερωθεί η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών». Συμφέρει και την ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που θα απαλλαγεί από πιέσεις πολιτικές, κομματικές και άλλες.

Ανέφερα χθες την περίπτωση παχυλώς εκτραφέντος συμβούλου στο Υπουργείο Έθνικής Άμυνας...

Με ακούτε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Καψή, κατά τον Κανονισμό πρέπει να απευθύνεστε στο Προεδρείο, οπότε δεν θα έχετε και πρόβλημα με τον Υπουργό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ρωτάτε τον κύριο Υπουργό, αν με ακούει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Καψή, απευθυνθείτε στο Προεδρείο και αφήστε τον κύριο Υπουργό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν θα ήθελα να εμφανιστεί φαινόμενο παρόμοιο του χθεσινού, σύμβουλος του Υπουργείου Έθνικής Άμυνας να ειρωνεύεται, να υπονομεύει, να ψεύδεται, αναφερόμενοι σε εθνικές θέσεις.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν είναι σύμβουλος του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Αν ήταν στο παρελθόν, δεν ξέρω.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Με συγχωρείτε. Τι θα πει «αν ήταν στο παρελθόν»; Δεν είναι σοβαρή η κουβέντα που λέτε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν ξέρω αν ήταν. Τώρα δεν είναι σύμβουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Θα απαντήσετε στην ομιλία σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ψάξατε να δείτε, αν ήταν;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν πρόλαβα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Α, δεν πρόλαβατε! Εγώ πρόλαβα και σας λέω ότι ήταν. Ίσως να είναι ακόμα και σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Πρέπει να αποφύγουμε τέτοιες περιπτώσεις, διότι θα βρεθούν Βουλευτές και θα σας πουν «προσέξτε, ο τάδε είναι ακατάλληλος». Δεν προτείνω τη διατύπωση «με την προηγούμενη έγκριση», για να μη σας δημιουργώ διαδικαστικά προβλήματα και γραφειοκρατικές ταλαιπωρίες, αλλά λέω για ενημέρωση της Επιτροπής. Αυτό δεν έχετε το δικαίωμα να το αρνηθείτε. Γιατί θα πρέπει να είναι μυστική η στελέχωση της σχολής αυτής;

Να μου πείτε «αν βάλεis προηγούμενη έγκριση μου δημιουργείς προβλήματα», το καταλαβαίνω. Αλλά ως προς το να ενημερωθεί η Επιτροπή, δεν το καταλαβαίνω.

Θα ήθελα να κάνω και μία άλλη παρατήρηση που συνάδει προς τα όσα εισηγήθηκε ο κ. Αρσένης. Στο άρθρο 7 λέει «Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται». Το «καταργούνται» πρέπει να φύγει. Πρέπει να λέει «συγχωνεύονται» οι σχολές τάδε, τάδε και τάδε, επεκτεινόμενου αναλόγως του προγράμματος σπουδών.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ακόμα καλύτερα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ακόμα καλύτερα το «συγχωνεύονται».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν είναι μόνο θέμα ουσίας, κύριε Υπουργέ, να ξεκαθαρίσουμε ότι θέλουμε την επαγγελματική εκπαίδευση στο Στρατό μας, αλλά είναι και θέμα ηθικής τάξης. Τι θα πουν αυτοί οι επιτελείς, αυτοί που σπούδασαν στις σχολές πολέμου, όταν εμφανιζόμαστε εμείς και λέμε «καταργούμε τη σχολή»; Έχει κάτι το περιφρονητικό.

Αυτά είχα να πω, κύριε Υπουργέ. Ευχαριστώ για τη διακοπόμενη προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να κάνω κι εγώ κάποιες παρατηρήσεις για να 'απαντήσει συνολικά ο κύριος Υπουργός, αν είναι δυνατόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Εντάξει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν δεν σας δημιουργεί πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Είναι δυνατόν, κύριε Παυλόπουλε. Δεν υπάρχει θέμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, εάν κοιτάξει κανείς το νομοσχέδιο στα άρθρα, θα παρατηρήσει ότι δύο είναι τα κύρια θέματα: Το ένα είναι η ίδρυση της σχολής και το δεύτερο είναι το θέμα της οργάνωσης, της επιλογής του προσωπικού και των σπουδών και της διδακτέας ύλης.

Αυτά είναι τα δύο θέματα. Ως προς το πρώτο το νομοθέτημα, που έχουμε μπροστά μας, αναφέρεται στο συγκεκριμένο ζήτημα. Στο άλλο θέμα τα παραπέμπει όλα σ' ένα προεδρικό διάταγμα. Αναφέρομαι στο άρθρο 4.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ας μην αυταπατώμεθα. Η καρδιά του νομοσχεδίου στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η εξουσιοδότηση του άρθρου 4. Εκεί φαίνεται η ουσία. Από εκεί θα φανεί πως θα λειτουργήσει, αν θα λειτουργήσει ορθολογικά και αν θα εκπληρώσει τους στόχους του. Δηλαδή, ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο, όσοι το ψηφίζουμε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, υπό την αίρεση ότι το διάταγμα, το οποίο θα εκδοθεί, θα είναι σύμφωνο με τις προσδοκίες οι οποίες καλ-λιεργούνται και μέσα από τους στόχους που το ίδιο το νομοθέτημα θέτει και μέσα από τους στόχους που η προηγούμενη νομοθεσία, η οποία επέβαλλε τη διακλαδικότητα, έχει διαμορφώσει.

Το ερώτημα που τίθεται για μία ακόμα φορά, είναι το εξής: Κύριε Υπουργέ, στα προηγούμενα άρθρα βρήκατε την ευκαιρία να βάλετε ως και ασήμαντες λεπτομέρειες και να τις ρυθμίσετε. Στο πλαίσιο της εξουσιοδότησης που δώσατε, γιατί άραγε δεν είχατε περισσότερες λεπτομέρειες, σχετικά με τα τέσσερα βασικά ζητήματα για τα οποία παρέχετε την εξουσιοδότηση;

Εγώ δεν θα έλεγα ότι είναι αντισυνταγματική η εξουσιοδότηση. Αφού είναι διάταγμα, είναι λογικό να πει κανείς ότι είναι μέσα στο πλαίσιο του άρθρου 43 του Συντάγματος. Αφού όμως μιλάμε για ένα τόσο σημαντικό θέμα, για το οποίο πρέπει να είναι ενήμερη η Βουλή, δεν θα μπορούσε να είναι πιο αναλυτικό το πλαίσιο της εξουσιοδότησης, έτσι ώστε τουλάχιστον ο ίδιος ο νόμος να δίνει στη Βουλή να καταλάβει ποιοι είναι οι κύριοι άξονες της οργάνωσης, ποιοι είναι οι κύριοι άξονες με βάση τους οποίους θα επιλεγεί το διδακτικό προσωπικό, οι φοιτητές ή στη συνέχεια η διδακτέα ύλη και πού θα επικεντρωθεί περισσότερο; Δηλαδή, λόγιοι που θα επέβαλλαν την ενημέρωση της Βουλής, είναι εκείνοι οι οποίοι συνηγορούν στο να είστε πολύ πιο λεπτομερειακός σχετικά με αυτό το άρθρο.

Όταν χθες αντιπείναμε ότι το συγκεκριμένο άρθρο είναι ανορθολογικό, γιατί πρώτα λειτουργεί η σχολή και μετά δύο-τρεις μήνες έρχεσθε να βγάλετε το διάταγμα, εσείς απαντήσατε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα -και το άκουσα και από συναδέλφους που φαίνεται ότι έχουν καλύτερη πληροφόρηση από εμέ-, ότι το σχετικό διάταγμα είναι έτοιμο. Αν το διάταγμα είναι έτοιμο και έχετε καταλήξει σε ορισμένα πράγματα, θα έπρεπε τουλάχιστον να είστε πιο λεπτομερειακοί στην εξουσιοδότηση, την οποία δίνετε.

Εγώ θα πήγαινα ακόμη παραπέρα. Αν είστε έτοιμοι για το διά-

ταγμα αυτό, τουλάχιστον στα σχετικά που έχετε επισυνάψει με το σχέδιο νόμου και τα οποία έχουν έρθει στη Βουλή, για να είναι ενήμερη η Βουλή, θα έπρεπε να υπάρχει ακόμα και το σχέδιο του διατάγματος, έστω και αν αυτό το σχέδιο δεν είναι απολύτως έτοιμο, έστω και αν δεν είναι εκείνο το οποίο είστε έτοιμος να στείλετε αύριο το πρωί στο Συμβούλιο Επικρατείας για επεξεργασία. Θα μπορούσατε να πείτε –και αυτό θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο για τη Βουλή, θα αποτελούσε δείγμα ευαισθησίας και θα μπορούσε να καταλαγιάσει τους φόβους μας γι' αυτό που λέγαμε χθες, δηλαδή για το πόσους μήνες θα χρειαστείτε- «ιδού το σχέδιο του διατάγματος για το οποίο μιλάμε». Σας διαβεβαιώ ότι θα ήταν κάτι πρωτόγνωρο για τα δεδομένα και θα διευκόλυνε πάρα πολύ τη συζήτηση, το σεβασμό της Βουλής. Και νομίζω ότι θα εξυπηρετούσε την Κυβέρνηση η οποία θα έδειχνε σε αυτό το σημείο ότι είναι έτοιμη. Αν λοιπόν το είχατε έτοιμο, θα έπρεπε να το είχατε φέρει εδώ, έστω και εν σχέδιω.

Τώρα δεν έχει γίνει και δεν προλαβαίνουμε, αφού σήμερα κλείνουμε τη συζήτηση. Μην ξεχνάτε ότι αύριο θα συζητηθεί το νομοσχέδιο που αφορά τις Στρατιωτικές Σχολές και το οποίο είναι κάπως σχετικό. Δεν είναι το ίδιο αντικείμενο και θα σας εξηγήσω παρακάτω, γιατί δεν το αντιλαμβάνομαι απολύτως έτσι. Πάντως έχει σχετικό αντικείμενο μ' αυτό για το οποίο μιλάμε εδώ. Από τη στιγμή κατά την οποία θα έχετε έτοιμο το διάταγμα, δεν το βάζετε και αυτό μέσα στα σχετικά τα οποία θα συνοδεύουν το νομοσχέδιο που θα αρχίσουμε να συζητάμε αύριο; Τουλάχιστον θα ξέρουμε, όσοι ψηφίσαμε αυτό το νομοσχέδιο, ότι δεν το ψηφίσαμε αδίκως.

Αρα, λοιπόν, ή αύριο ή την ερχόμενη Τρίτη, γιατί είναι σε δύο ή τρεις μέρες το νομοσχέδιο, θα μπορούσαμε να είχαμε το σχέδιο διατάγματος. Νομίζω ότι κάτι τέτοιο θα διευκόλυνε τους συναδέλφους, για να γνωρίζουν περί τίνος πρόκειται. Θα θέλαμε αυτό το σχέδιο διατάγματος, γιατί εκεί είναι η πεμπτοσύα.

Ελπίζω, αν υπάρχουν προβλήματα για το διάταγμα αυτό, το Συμβούλιο Επικρατείας, το οποίο θα κάνει τη σχετική επεξεργασία, να δει πράγματα τα οποία ενδεχομένως δεν μπορέσαμε να δούμε στη Βουλή ακριβώς γιατί δεν είχαμε την ενημέρωσή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Σας διαβεβαιώ όμως ότι, όταν το προεδρικό αυτό διάταγμα θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εάν χρειασθεί, μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου εμείς θα επαναφέρουμε αυτό το θέμα. Δηλαδή, εάν θεωρήσουμε ότι το διάταγμα, όπως ακριβώς θα δημοσιευθεί, σ' επίπεδο πολιτικό παρουσιάζει ελλείψεις, εμείς, σ' επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου, θα ζητήσουμε να συζητηθεί, π.χ. και με τη μορφή της επερώτησης ή με τη διαδικασία του άρθρου 41Α στην αρμόδια επιτροπή.

Από εκεί και πέρα, αν δεν μπορείτε ούτε τώρα να το φέρετε, δηλαδή κατά τη διάρκεια της συζήτησης, εγώ θα σας παρακαλούσα πολύ –και είναι πολύ σωστή η πρόταση η οποία έγινε– όταν αυτό το διάταγμα θα είναι απολύτως έτοιμο, και πριν το στείλετε στο Συμβούλιο της Επικρατείας για επεξεργασία, ν' αφιερωθεί μία συνεδρίαση στην αρμόδια επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας και να πάρετε εκεί τη γνώμη της Επιτροπής. Το οφείλετε στη Βουλή. Σας δίνουμε όλοι καλή τη πίστη εξουσιοδότηση σχεδόν «εν λευκώ», για να βγάλετε το διάταγμα που είναι η καρδιά αυτού του νομοσχεδίου.

Αφού δεν το έχετε μέσα στο νόμο, ας έχει η Επιτροπή τουλάχιστον τη δυνατότητα να πει τη γνώμη της. Θα σας είναι χρήσιμη ενδεχομένως, γιατί μπορεί να τροποποιήσετε αυτό το διάταγμα. Και να σας πω και κάτι άλλο; Θα είναι χρήσιμο για το Συμβούλιο Επικρατείας. Γιατί το Συμβούλιο Επικρατείας, όταν θα κάνει την επεξεργασία, εφόσον ξέρει ότι έχει και της Βουλής των Ελλήνων –από πλευράς πολιτικής ουσίας- τη συγκατάθεση, αυτό το πράγμα θα ήταν ιδιαίτερος χρήσιμο για να μπορέσει να περάσει πολύ γρηγορότερα. Και αν υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες από την πλευρά του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, αυτές να καταλαγιάσουν.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα, όσοι προέρχεσθε από το χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων –και μιλάω π.χ. για το στρατηγό κ. Σπυριούννη, τον κ. Κορτσάρη, τον κ. Αρσένη, ο οποίος έχει

διατελέσει Υπουργός Εθνικής Άμυνας- θα ήθελα –αν και δεν είμαι ειδικός στο θέμα αυτό και εν πάση περιπτώσει δεν έχω ζηήσει τη διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων στο επίπεδο εκείνο που θα επέτρεπε να έχω απόλυτη γνώση- να προβληματιστούμε στο εξής: Άκουσα πολλά να λέγονται για τον μεταπτυχιακό χαρακτήρα αυτής της Σχολής.

Προσέξτε, η έννοια των μεταπτυχιακών σπουδών είναι συγκεκριμένη και έχει και συγκεκριμένους στόχους. Προϋποθέτει Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, όπως π.χ. ΑΕΙ, ΤΕΙ, ή τουλάχιστον, τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και δίνεται το μεταπτυχιακό, συνήθως, γιατί; Ή για εξειδίκευση σε ένα ορισμένο αντικείμενο ή για τη διαμόρφωση πανεπιστημιακής σταδιοδρομίας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι επιχειρησιακή μεταπτυχιακή εσωτερική σχολή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σκεφθείτε: Συμφέρει τις Ένοπλες Δυνάμεις να δώσουμε έναν τίτλο που, ενδεχομένως, κολακεύει τη ματαιοδοξία εκείνου που το παίρνει, αλλά δεν εξυπηρετεί σε τίποτα απολύτως, εκείνο το αντικείμενο το οποίο θέλουμε να υπηρετήσουμε και πολύ περισσότερο δίνει έναν τυπικό χαρακτήρα σε κάτι που πρέπει να είναι καθαρά ουσιαστικό;

Εγώ την Ανωτάτη Διακλαδική Σχολή Πολέμου τη θέλω –και τη θέλουμε όλοι όσοι ψηφίζουν το νομοσχέδιο, υποθέτω και εκείνοι που δεν το ψηφίζουν, αλλά συμβάλουν στη συζήτηση- να βοηθά τον Έλληνα αξιωματικό ν' αποκτά την ουσία της διακλαδικότητας, για να την εφαρμόσει, σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο. Και αυτή είναι και η ουσία του νόμου. Έχετε την εντύπωση ότι εάν προσδώσουμε μεταπτυχιακό χαρακτήρα, αυτό που θέλουμε, ήτοι τη διακλαδικότητα σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, θα την εξυπηρετήσουμε; Ή μήπως καταντήσει κάποτε αυτή η Σχολή μία Σχολή στην οποία θα πηγαίνει κάποιος για να πάρει ένα χαρτί, μόνο και μόνο για ν' αποτελέσει κανάλι για να ανέβει στη σταδιοδρομία του;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αποστρατευόμενος στα σαράντα να βρίσκει δουλειά στην εταιρεία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ σας λέω και πάλι ότι δεν είμαι έτοιμος να δεχθώ την έννοια του μεταπτυχιακού και θα σας πω και κάτι άλλο. Μη νομίζετε ότι υποτιμώ τη Σχολή μ' αυτό που λέω. Ίσα ίσα τη θεωρώ ανώτερη από ένα μεταπτυχιακό τίτλο. Και αν την περιορίσω σε ένα μεταπτυχιακό τίτλο, θα ήταν σαν να περιορίζα το αντικείμενό της. Επειδή τη σέβομαι και αυτήν και την αποστολή της, γι' αυτό το λόγο δεν θα ήθελα ν' αποκτήσει αμιγώς μεταπτυχιακό χαρακτήρα. Κάθε άλλο. Θα ήθελα να διατηρήσει πρωτίτως τον στρατηγικό και επιχειρησιακό χαρακτήρα διακλαδικότητας, ο οποίος είναι απαραίτητος για τη θέση.

Αυτά ήθελα να πω. Να μην επιμένουμε στο θέμα του μεταπτυχιακού τίτλου εδώ. Να το δούμε μεθαύριο που θα μιλάμε για τις στρατιωτικές σχολές, πώς θα μπορούσε ενδεχομένως το θέμα των μεταπτυχιακών να το δει κάποιος εκεί. Και το κυριότερο από όλα να μας το φέρετε αύριο αν είναι δυνατόν, ή τουλάχιστον την ημέρα κατά την οποία θα είναι έτοιμο, το διάταγμα στην επιτροπή, για να γνωρίζει η Βουλή γιατί μιλά και τι ψηφίζει. Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Θα ξεκινήσω από το τελευταίο που είπε ο κ. Παυλόπουλος, σε σχέση με το μεταπτυχιακό και την πρόταση που έκανε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Σπυριούννης.

Αν προσέξατε, αγαπητοί συνάδελφοι, χωρίς να είμαι ειδικός στο θέμα αυτό, χθες μίλησα για οιονεί μεταπτυχιακό τίτλο, γιατί δεν είναι τόσο εύκολο να γίνει αποδεκτό κάτι τέτοιο. Θα πρέπει να δούμε και το τι ισχύει στα πανεπιστήμια με το Υπουργείο Παιδείας. Υπάρχουν διάφορες παράμετροι και επιπτώσεις πιθανά, όπου θα πρέπει να μελετηθεί και δεν είναι τόσο απλό, παρά τη βούληση που υπάρχει από μας, αλλά και από όλες τις πλευρές θέλω να πιστεώω.

Θα ξεκινήσω από τα γενικά, αγαπητοί συνάδελφοι, και θα πάω στα πιο ειδικά. Θα προσπαθήσω να ικανοποιήσω κάποιες εκ των παρατηρήσεων στο μέτρο που αυτό είναι δυνατόν. Κατ'

αρχήν, ειπώθηκε από κάποιους συναδέλφους ότι κατάλαβαν πως εγώ είπα ότι είναι θέματα πολύ ειδικά στρατιωτικά και ως εκ τούτου δεν έχουν λόγο οι πολιτικοί. Αν κατάλαβαν έτσι, τότε κακώς κατανόησαν αυτά που είπα χθες ή παρανόησαν αυτά τα οποία είπα χθες. Σε καμία περίπτωση δεν βγάζω έξω από όλες τις διεργασίες που συντελούνται και στον ευαίσθητο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, το ελληνικό Κοινοβούλιο. Μακριά από εμένα και από την Κυβέρνηση αυτή τέτοιες σκέψεις και τέτοιες λογικές. Σε μία σειρά από θέματα, λοιπόν, που μπορεί να είναι στενά τεχνοκρατικού χαρακτήρα, εκ των πραγμάτων εγώ πρώτος χθες δήλωσα στην Αίθουσα αυτή, ότι δεν είμαι ο ειδικότερος όλων για να μπω σε κάποιες λεπτομέρειες στρατιωτικού τεχνικού χαρακτήρα.

Έτσι λοιπόν –απαντών στις παρατηρήσεις κάποιων συναδέλφων– θα έλεγα ότι δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η δεύτερη ούτε η τρίτη φορά που συζητούνται τα θέματα της διακλαδικότητας, πέρα από το σχετικό νομοσχέδιο, που είναι νόμος πια και ψηφίστηκε. Αλλά και πριν ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, κ. Παπαντωνίου, σε επανειλημμένες συναντήσεις με την Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, κάθε φορά που ετίθετο ως αίτημα, αλλά και κάθε φορά που ως Υπουργείο είχαμε να πούμε κάποια πράγματα σε σχέση με τις αλλαγές, τη γνώμη και την άποψη της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών τη λάμβανε πάντοτε υπόψη και ουκ ολίγες συνεδριάσεις έχουν γίνει για τα θέματα συνολικά της διακλαδικότητας, της πορείας, της εξέλιξης και των αλλαγών στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ως εκ τούτου λοιπόν, οι θέσεις και οι απόψεις όλων των κομμάτων και των συναδέλφων που μετέχουν στην αρμόδια επιτροπή ελήφθησαν υπόψη για τις αλλαγές οι οποίες συντελέστηκαν και συντελούνται και βεβαίως δεν υπάρχει αντίρρηση να υπάρξουν και στο μέλλον –άμεσο ή μακροπρόθεσμο– ανάλογες συναντήσεις για μια σειρά από θέματα τα οποία τίθενται.

Σε σχέση με τα επιμέρους τώρα. Ξεκινώντας από τις αρχικές τοποθετήσεις που έλεγα ότι δεν ελήφθησαν υπόψη όλες οι παρατηρήσεις οι οποίες έγιναν –και προφανώς έγιναν αρκετές και σημαντικές παρατηρήσεις και πιθανόν να έχουν δίκιο οι συνάδελφοι που τις έκαναν σε μια σειρά πράγματα– και οι οποίες γιατί όχι γιατί δεν έπεισαν εμένα, αλλά επειδή ακριβώς κάποιες εξ αυτών είναι πολύ τεχνικού χαρακτήρα, δεν είναι δυνατόν να μπορούν να απαντηθούν και να γίνουν αποδεκτές άμεσα –υπάρχει όμως μια σειρά από νομοσχέδια, όπως το αυριανό, με την ανωτατικοποίηση των παραγωγικών σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλα είναι σε εξέλιξη, τα οποία θα έρθουν στο άμεσο μέλλον και τα οποία θα μελετηθούν, σε συνεργασία βεβαίως με τη στρατιωτική ηγεσία, διότι δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε προβλήματα και αναταράξεις στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, γιατί είναι κάποια θέματα ιδιαίτερα λεπτά– αλλά νομίζω ότι αρκετές απ' αυτές που έγιναν ελήφθησαν υπόψη, για να άρουν οποιαδήποτε παρεξήγηση και σύγχυση που μπορεί να υπάρχει, όχι από το Κοινοβούλιο, αλλά από τον οποιοδήποτε εκτός της Αίθουσας, ακόμα και από κάποιους που μπορεί να υπάρξουν, εκτός της Έδρας, κακοπροαίρετους.

Έτσι λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, στις παρατηρήσεις οι οποίες έγιναν –νομίζω απουσίαζε ο κ. Αρσένης– προστέθηκε η φράση «για την επίτευξη των σκοπών της εθνικής άμυνας» που νομίζω ότι καλύπτει.

Στην άλλη παρατήρηση για το αν θα πρέπει να συγχωνευθούν ή να ενσωματωθούν μαθήματα, είπα χθες ότι οι νέες Σχολές Επιτελών είναι περίπου οι σημερινές Σχολές Πολέμου των κλάδων που υπάρχουν και ως εκ τούτου όλα τα μαθήματα που γίνονται στις σημερινές Σχολές Πολέμου, που καταργούνται με το νόμο αυτό...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν θα μπορούσατε να την είχατε ξεκινήσει τη σχολή αν δεν ήταν ίδια τα μαθήματα.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Προφανώς, κυρία Κανέλλη.

Γίνονται στις Σχολές Επιτελών των κλάδων που υπάρχουν. Ως εκ τούτου λοιπόν –και απαντών στην παρατήρησή σας– δεν υπάρχει θέμα, δεν υπάρχει πρόβλημα, δεν υπάρχει έλλειμμα γνωστικού εκπαιδευτικού αντικειμένου, στους αξιωματικούς.

Επειδή το θέμα της γεωπολιτικής ήταν επίσης ένα θέμα το

οποίο προκάλεσε κάποιες συζητήσεις για το αν υπάρχει ή δεν υπάρχει –δεν είμαι ειδικός επιστήμονας ώστε να μπορώ να απαντήσω– για να αρθεί οποιαδήποτε επιφυλάξη, αμφιβολία, παρατήρηση και υποψία ότι μπορεί να υποκρύπτεται οτιδήποτε –που δεν υποκρύπτεται απολύτως τίποτε– μπορούμε να διαγράψουμε στο άρθρο 1 παράγραφος 3, αλλά και στο 2, εκεί που λέει ότι η σχολή παρέχει διακλαδική εκπαίδευση επιχειρησιακού και στρατηγικού επιπέδου καθώς και επιμόρφωση, τις λέξεις «βασικά θέματα γεωπολιτικής» και να προστεθούν οι λέξεις «σε μη στρατιωτικά θέματα που επηρεάζουν την εθνική άμυνα».

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Καλύτερα να αφήσετε τη γεωπολιτική.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μην το βγάξετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Αφήστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν πρέπει να πειράξετε το άρθρο αυτό.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Για να δείτε ότι δεν υπάρχει κανένα μεγάλο μυστικό που να κρύβεται πίσω από εκεί, το αφήνω ως έχει.

Σε σχέση με άλλες παρατηρήσεις που έγιναν και αναφέρονται σκόρπια στα χαρτιά μου, η σχολή έχει συγκροτηθεί με έδρες και γίνονται εξετάσεις. Υπάρχει μία διεύθυνση στο ΓΕΕΘΑ που είναι «ομπρέλα» για όλες τις διευθύνσεις των κλάδων. Οι εξετάσεις έγιναν από ανώτερους και ανώτατους αξιωματικούς.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Στα Σώματα Ασφαλείας;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Αυτό είναι εσωτερικό θέμα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Αυτοί κάνουν τις εσωτερικές τους διαδικασίες. Μπορώ να σας πω τον αριθμό των εισαχθέντων κατά κλάδο και κατά Υπουργείο, συμπεριλαμβανομένου και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Σε σχέση με την εκπαίδευση των δέκα μηνών, θα ήθελα να πω ότι είναι δέκα καθαροί μήνες, ένας μήνας είναι οι άδειες και ένας μήνας η προετοιμασία για την επόμενη εκπαιδευτική σεζόν. Είναι, δηλαδή, ένας πλήρης χρόνος.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Είναι δέκα συν ένας μήνας.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ο καθарός εκπαιδευτικός χρόνος είναι δέκα μήνες. Οι παλιές Σχολές Πολέμου, στις οποίες φοίτησαν ουκ ολίγοι αξιωματικοί και των τριών κλάδων, είναι ισότιμες. Αυτό σημαίνει ότι και στις από εδώ και πέρα κρίσεις προφανώς θα αντιμετωπίζονται ισότιμα, δηλαδή δε θα υπερέχουν οι έχοντες το πτυχίο της διακλαδικής σχολής πολέμου.

Η Σχολή Επιτελών είναι έξι μήνες. Οι εξετάσεις είναι γραπτές με καλυμμένα τα γραπτά. Τα μαθήματα είναι πολλά και πέρα από τα στρατιωτικά μαθήματα, υπάρχουν και γενικότερου ενδιαφέροντος, γενικής πολιτικής μαθήματα. Μιλάμε για τα μαθήματα στα οποία θα δίνονται εξετάσεις.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Οι σχολές διοίκησης και επιτελών θα είναι κατόπιν εξετάσεων; Βέβαια, αυτό είναι εσωτερικό θέμα των κλάδων.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Οι επιτελείς μου λένε ότι δεν είναι κατόπιν εξετάσεων. Όλοι πρέπει να περάσουν από εκεί. Είναι στις χαμηλότερες βαθμίδες και ως εκ τούτου όλοι αυτοί που πέρασαν από τη Σχολή Ευελπίδων για τέσσερα χρόνια και έχουν...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Τότε δεν υποκαθιστούν τις Σχολές Πολέμου.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Αρσένη, οι σχολές πολέμου, εκτός από του Στρατού και τις παλιές της Αεροπορίας, δεν ήταν με εξετάσεις και οι αξιωματικοί τους δεν υπολείπονταν σε τίποτα, αλλά εξελίσσονταν στη συνέχεια στις ανώτερες βαθμίδες του Ναυτικού και της Αεροπορίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εγώ στρατιωτική ιστορία διάβασα όταν ήμουν υποψήφιος της Σχολής Πολέμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σπυριούνη, όταν επιτρέπεται η διακοπή να μιλάτε στο μικρόφωνο, για να γραφεί και στα Πρακτικά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Στο άρθρο 3, παράγραφος 3 υπάρχει το θέμα της αμοιβής των εκπαιδευτών και αντιμετωπίζεται με κοινή απόφαση των Υπουρ-

γών Οικονομικών. Εκεί υπάρχει και το θέμα των επιτελών. Οι πιο πολλοί επιτελείς θα είναι ταυτόχρονα και εκπαιδευτές, αλλά και οι μη εκπαιδευτές θα αντιμετωπιστούν με κοινή υπουργική απόφαση.

Είπαμε ποια είναι τα κριτήρια.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Θα είναι ενιαίο το επίδομα;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Προφανέστατα θα είναι διακλαδικό.

Επίσης θα ήθελα να σας πω ότι ο οργανισμός ο οποίος θα περιβληθεί τη μορφή του προεδρικού διατάγματος για την περαιτέρω επεξεργασία, είναι περίπου έτοιμος. Θα μπορούσα να το διανείμω και σήμερα, αλλά θα πρέπει να περάσει και από το συμβούλιο γι' αυτό δεν σας το δίνω. Και βεβαίως σε κάθε περίπτωση μπορεί να συζητιούνται γιατί υπάρχουν τόσες διαδικασίες από τον Κανονισμό της Βουλής και στο επίπεδο της Ολομέλειας και στο επίπεδο των επιτροπών που είμαστε ανοικτοί σε οποιοδήποτε διάλογο.

Νομίζω ότι απάντησα σε όλες τις παρατηρήσεις και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε ο κ. Αρσένης που ξέβρομαι την πείρα του και την ευρύτητά του, να διαφωνήσω. Διότι η ευρύτητα της σχολής, ο χρόνος φοίτησης και η προσπάθεια που γίνεται, η έννοια της διακλαδικότητας αλίμονο αν δεν έχει διευρυμένο περιεχόμενο σπουδών. Δηλαδή μπορεί ο αξιωματικός που τελειώνει το πρώτο και τελευταίο ειδικό σχολείο να μη διδάχεται θέματα γεωπολιτικής;

Κάνω μία πρόταση, κύριε Πρόεδρε: Πιστεύω ότι θα έχουν συμπεριληφθεί μέσα στο περιεχόμενο των αντικειμένων των σχολών εθνικά θέματα. Επιτρέπεται, δηλαδή, ο αξιωματικός να μην ξέρει τι σημαίνει αιγιαλίτιδα ζώνη, ποιο διεθνές καθεστώς την κατοχυρώνει κλπ.;

Επιτρέπεται να μην γνωρίζει τις διεθνείς συνθήκες όχι μόνο αυτές που καλύπτουν τη χώρα μας, αλλά και με μια ευρύτερη έννοια ανασκόπηση και διδασκαλία;

Τρίτον, επιτρέπεται ο αξιωματικός να μην ξέρει Διεθνές Δίκαιο; Επιτρέπεται να μην ξέρει τη διεθνή Σύμβαση Αεροπορικού Δικαίου του Σικάγο; Επιτρέπεται να μην ξέρει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας της Γενεύης του 1958 ή της Τζαμάικας του 1982; Επιτρέπεται να μην ξέρει τη Συνθήκη της Λωζάννης και τη Συνθήκη των Παρισίων; Δηλαδή τι θα υπερασπίζεται;

Πιστεύω ότι θα έχετε την πρόνοια τέτοια πράγματα σ' αυτό το επίπεδο της σχολής να τα έχετε βάλει μ' αυτόν τον τρόπο.

Ένα δεύτερο θέμα είναι το εξής: Έκανα την πρόταση για το μεταπτυχιακό τίτλο για δύο λόγους. Επειδή ιδρώνει ο αξιωματικός τελειώνοντας τα διάφορα σχολεία στη διάρκεια της θητείας του, όταν γίνεται απόστρατος και εν ενεργεία ακόμη διεκδικεί για παράδειγμα μια στρατηγική θέση. Δεν έχει όμως μεταπτυχιακό τίτλο. Δεν είναι αδικία να έχει μια τέτοια εκπαίδευση επιπλέον των πανεπιστημιακών σχολών και να μην έχει ένα μεταπτυχιακό τίτλο; Είναι, λοιπόν, μια ειδική αναγνώριση του ιδρώτα που χύνει ο επαγγελματίας αξιωματικός για να τελειώσει όλα αυτά τα σχολεία.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ενώ κάνετε μια τεράστια προσπάθεια να οργανώσετε ένα διακλαδικό επίπεδο υψηλής προοπτικής και ελπίδας δώστε του και μια ηθική διάσταση. Πέστε ότι αποτελεί ειδικό τίτλο ή ειδικό μεταπτυχιακό τίτλο. Αν θέλετε αυτό μπορούμε να το δούμε αύριο ή ακόμα και μια τροπολογία που θα φέρετε αργότερα. Εγώ σας το θέτω αυτό ως προβληματισμό.

Ένα τρίτο θέμα είναι το εξής: Διατηρήστε τις εξετάσεις για τις Σχολές Διοίκησης και Επιτελών. Και θα σας φέρω ένα απλό παράδειγμα. Στρατιωτικός που δεν ξέρει άψογα τη διεθνή στρατιωτική ιστορία δεν είναι τέλειος στρατιωτικός. Στρατιωτικός που δεν ξέρει στρατιωτική γεωγραφία δεν είναι τέλειος στρατιωτικός. Πού θα τα διδάχτούν αυτά; Στη σχολή πολέμου; Εκεί κάνουν πρακτικά, δεν κάνουν στρατιωτική ιστορία. Όταν όμως καλείται ο λοχαγός να δώσει εξετάσεις πρέπει να ξέρει τις βασικές παγκόσμιες οικονομικές και ελληνικές μάχες. Πρέπει να ξέρει, δηλαδή, γιατί στο Αφίον Καραχισάρ ήταν απόν το ιππι-

κό.

Πρέπει να ξέρει ο στρατιωτικός γιατί κατελήφθη το Καλεγκρότο από τους Έλληνες ευζώνους του Πλαστήρα στις 13 Αυγούστου του 1921. Πρέπει να ξέρει ο στρατιωτικός τη μάχη του Σαγγαρίου και του Σαρανταπόρου πώς έσπασε το μέτωπο ή πώς κατελήφθη το Μπιζάνι. Πώς θα τα μάθει; Να επιμείνετε στις εξετάσεις, κύριε Υπουργέ, να το δείτε.

Μ' αυτά τα λίγα ψηφίζω τα άρθρα όπως ήδη το προκαθόρισα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Καλαντζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που έχουμε τουλάχιστον τη διαβεβαίωση ότι θα ισχύσει -και το επαναλαμβάνω για τα Πρακτικά- ενιαίο επίδομα για τους εκπαιδευτές και επιτελείς της συγκεκριμένης αυτής Ανώτατης Διακλαδικής Σχολής Πολέμου.

Επίσης, ό,τι ήταν να πούμε και ό,τι απαντήσεις ήταν να πάρουμε τις πήραμε και εάν θέλουμε να πάρουμε περισσότερες απαντήσεις υπάρχουν και άλλοι τρόποι όπως είπε ο κ. Παυλόπουλος.

Να ευχηθώ, λοιπόν, καλή χρονιά σ' αυτήν τη σχολή και στους στρατιωτικούς φοιτητές και να πω ακόμη ότι στο προεδρικό διάταγμα που θα βγάλετε, όταν θα τελειώσετε μ' αυτές τις τεχνικές λεπτομέρειες που λέτε ότι παραμένουν, να μας διευκρινίσετε ρητώς ότι το δεκάμηνο είναι καθαρά εκπαιδευτικός χρόνος και ότι η άδεια των τριών ή τεσσάρων εβδομάδων ενδεχομένως -δεν ξέρω πόση θα είναι αυτή- και συν ένας μήνας για την προετοιμασία, θα είναι πέρα και πάνω από το δεκάμηνο, για να είμαστε βέβαιοι -διότι τα λόγια χάνονται- ότι πραγματικά αυτό θα είναι το σύστημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Υπουργέ, είναι κατανοητή η δυσκολία. Αυτό πρέπει να περάσει. Άλλωστε αν δε κανείς την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής θα δε ότι δεν έχει να κάνει ιδιαίτερες παρατηρήσεις διότι καλύπτονται πάγιες ανάγκες με βάση τη νομοθεσία, οι τυπικές προθεσμίες, τα διμήνα και τα χίλια δυο.

Δεν μου δώσατε απαντήσεις. Ενιαίος είναι ο τρόπος της προεπιλογής αυτών των αξιωματικών που θα φοιτήσουν. Υπάρχει προεπιλογή με εσωτερικές διαδικασίες και είναι κατανοητό. Θα υπάρξει δε προεπιλογή και στα Σώματα Ασφαλείας. Οι εξετάσεις όμως, δεν θα είναι ενιαίες. Δηλαδή άλλες εξετάσεις θα περάσει τώρα για να φοιτήσει στη Σχολή Πολέμου ο αξιωματικός της Αστυνομίας και άλλες εξετάσεις ο πυροσβέστης και άλλες ο λιμενικός.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Αυτό δεν το ξέρω. Είναι θέμα εσωτερικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αυτό σας λέγω. Δεν το ξέρετε, αλλά είναι εσωτερικό. Το προεδρικό διάταγμα τι λέει; Ξέρετε γιατί σας ρωτώ; Γιατί αποκλείεται εσείς να μην ξέρετε το προεδρικό διάταγμα. Αφού λείπουν μόνο οι πινακίδες, ξέρετε την ουσία του. Δώστε μου μια απάντηση, γιατί στα αλήθεια αισθάνομαι και μειονεκτικά για δύο λόγους, ειδικά απέναντι στο στρατηγό και σε μερικούς άλλους συναδέλφους. Ξέρω όλα τα πράγματα που είναι από την ιστορία. Αυτό δεν με κάνει διοικήτρια του Γ' Σώματος Στρατού. Την ξέρω την ιστορία που είπε. Και τη γεωπολιτική ξέρω. Δεν τη διδάχθηκα σε κανένα πανεπιστήμιο. Δεν είναι όρος η γεωπολιτική.

Οι Αμερικανοί, που είναι και οι εμπνευστές της διακλαδικότητας -τώρα μην πάμε μακριά- δεν χρησιμοποιούν καν αυτό τον όρο. Όταν λένε «joint forces», γι' αυτούς έχει κάποια ειδική σημασία αυτός ο όρος. Οι Αμερικάνοι έχουν πει δύο κουβέντες για το «joint», «μικτές δυνάμεις». Είναι πολύ κακιά λέξη το «joint» εξωστρατιωτικά. Επομένως έχει πάντα κάθε λέξη μια ερμηνεία. Η γεωπολιτική δεν είναι κάποιο ειδικό γνωστικό αντικείμενο, γι' αυτό σας είπα να μην τη βγάλετε. Και στο «interfetics», οι κυβερνητικοί που το πήραν από τα ελληνικά, οπτικοποίηση του πεδίου μάχης! Έχει αλλάξει η ορολογία. Αυτά προφανώς θα τα διδάχθούν εκεί οι άνθρωποι. Εμείς ρωτάμε

απλά πράγματα. Με άλλες εξετάσεις θα πάει ο αξιωματικός της Αστυνομίας, με άλλες του λιμενικού και με άλλες εξετάσεις οι αξιωματικοί των τριών όπλων. Θα πάνε σε κοινό πρόγραμμα σπουδών. Είναι προτεινόμενοι από εσωτερικές διαδικασίες. Είναι διαφορετικές στα Σώματα Ασφαλείας και διαφορετικές στις τάξεις του Στρατού. Οι προτείνοντες τους προτεινόμενους θα καθοριστούν προφανώς από το προεδρικό διάταγμα. Και προσέξτε τώρα τι έρχεστε και μας λέτε. Άμα πάρεις αυτό το πτυχίο –μεταπτυχιακό, ειδικό τίτλο, παράσημο, πείτε το όπως θέλετε– έχεις και προτίμηση στις προαγωγές. Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα προαχθείς. Θα έχεις ένα τίτλο, έχεις κάποιες παραπάνω γνώσεις, να τις αναγνωρίσω, δεκάμηνες. Θα προαχθούν σε ανώτερους βαθμούς. Αυτό είναι που σας λέμε ότι θα πάμε σε μια ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων απ' αυτούς τους ανθρώπους. Λογικό είναι ότι θα προαχθούν και θα προτιμώνται στις προαγωγές. Με τι κριτήρια διαφορετικά; Πώς γίνεται να είναι ενιαία η εκπαίδευση, ενιαία η διακλαδικότητα, να περιλαμβάνει και τη στρατηγική και την άμυνα και τη συνεργασία, όλων μαζί, την άμυνα, την ασφάλεια, εκείνο, το άλλο «rock strates», άτακτα κράτη, δηλαδή περιοχές εκτός Ελλάδος, όλα αυτά μαζί, αλλά με διαφορετικούς κανονισμούς, τρόπους και προτάσεις;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι από αυτούς θα μας προκύψει η καινούργια ηγεσία. Δεν μας νοιάζει πώς θα τον λένε τον τίτλο. Κατανοώ την αγωνία ότι υπάρχουν πολλοί στρατιωτικοί. Κατανοώ επίσης την αγωνία για το χρόνο. Οι μισοί από αυτούς τώρα που τα συζητάμε με τις διαδικασίες που πάνε, καθώς θα περιοριστεί και ο αριθμός των αξιωματικών, θα αποστρατεύονται πριν κλείσουν τα πενήντα τους. Ειδικά στα δύο Σώματα, στα πενήντα είναι στο δρόμο και είναι το δράμα. Έχει ξοδέψει ο ελληνικός λαός ΤΑ λεφτά. Οι ίδιοι έχουν ξοδέψει. ΤΟ μεγάλο κομμάτι της ζωής τους και στον Κολοφώνα της παραγωγικής τους διαδικασίας, εκεί που περιμένεις να αποδώσει και ειδικά στην οικονομία της αγοράς το κατατεθειμένο κεφάλαιο, ανθρώπινο και οικονομικό, έχουμε αποστρατεύει.

Άρα, αυτά τα πράγματα έχουν και νόημα για τους ανθρώπους, με τους οποίους θα εφοδιάσετε την αγορά. Είναι παλικάρια, άνδρες, ενδεχομένως και γυναίκες σε ηλικία σαράντα έως πενήντα χρονών, βγαίνουν έξω από τα όπλα.

Σας λέμε, η πολιτική αντίληψη για την πολιτική, αν θέλεις δηλαδή να είσαι παγκόσμιο αφεντικό, αν θέλεις να έχεις οχτακόσιες βάσεις σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως κάνουν οι Αμερικάνοι, είναι ζήτημα πολιτικής αντίληψης. Δεν είναι ζήτημα αν θα το λέτε «γεωπολιτική», αν θα το λέτε «παγκοσμιοποίηση», αν θα το λέτε «παγκόσμια κυριαρχία» ή όλα αυτά τα πράγματα. Ο λόγος, λοιπόν, για τον οποίο δεν τον ψηφίζουμε είναι ότι η ασάφεια καθιστά επικίνδυνο το γνωστικό αντικείμενο, με το οποίο θα εφοδιαστούν είτε άνθρωποι, που θα διοικήσουν τις μελλοντικές σε έναν άκρως ασταθή κόσμο, ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Και δεν ξέρουμε αν θα το κάνουν πάντα προς όφελος του ελληνικού λαού, αν τα πράγματα εξελιχθούν στραβά σε παγκόσμιο επίπεδο. Και το δεύτερο είναι, ακόμα και αυτό το γνωστικό αντικείμενο που θα τους παρασχεθεί με το αίμα και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, θα είναι και σε ποιο βαθμό, προς ποια πολιτική κατεύθυνση και αμυντική κατεύθυνση, όταν αυτοί οι άνθρωποι θα διαχυθούν στην κοινωνία.

Γι' αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Αρσένη, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επανέλθω στις προτάσεις που είχα κάνει. Ήθελα όμως να κάνω μια-δύο παρατηρήσεις.

Είχα καταλάβει χθες ότι η εκπαίδευση που δίδεται τώρα στις σχολές πολέμου κατά κύριο λόγο θα ενσωματωθεί στην εκπαίδευση της Ανώτατης Διακλαδικής Σχολής. Εάν δεν είναι έτσι και αν αυτή η εκπαίδευση περνάει στις ανώτερες σχολές, στις σχολές διοίκησης και επιτελών των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, τότε δύο πράγματα πρέπει να γίνουν:

Πρώτον –και επανέρχομαι σ' αυτό– στην παράγραφο, 2 του άρθρου 5 πρέπει να πούμε ότι οι σχολές διοίκησης και επιτελών των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, που παρέχουν κατά κύριο λόγο, φαντάζομαι –όχι αποκλειστικά– την εκπαίδευση που παρέ-

χεται τώρα στις σχολές πολέμου. Αυτό είναι απαραίτητο να γίνει, διότι δεν μπορούμε να νομοθετούμε για σχολές, χωρίς να προσδιορίζουμε ακριβώς τι θα γίνει σ' αυτές.

Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα. Έτσι όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο 1, αποκλείει εκπαίδευση και μαθήματα, που υπάρχουν στις σχολές πολέμου στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή. Και θα έχουμε πρόβλημα με το προεδρικό διάταγμα, αν στην εκπαίδευση και στα μαθήματα θέλουμε να προσδιορίσουμε και μαθήματα που σήμερα εμπεριέχονται στις σχολές πολέμου. Γι' αυτό είπα ότι στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 πρέπει να πούμε ότι στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή διδάσκονται επίσης μαθήματα που παρέχονται σήμερα και στις σχολές πολέμου, αφήνοντας το πόσο θα διδάσκεται στην ανώτατη σχολή και πόσο στις ανώτερες σχολές, ανοιχτό για διασαφήνιση στο προεδρικό διάταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν χρειάζεται να πω πάνω από δύο κουβέντες. Όσον αφορά την τελευταία παρατήρηση του κ. Αρσένη, μου λένε ότι άλλα μαθήματα από αυτά που σήμερα διδάσκονται στις σχολές πολέμου των τριών κλάδων θα γίνονται στις σχολές επιτελών και διοίκησης, όπως τις είπατε προηγουμένως, και άλλα μαθήματα των σημερινών σχολών πολέμου θα διδάσκονται και στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου. Δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Να το πούμε όμως.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν ξέρω αν πρέπει να το πούμε ή όχι. Μου λένε ότι δεν υπάρχει απολύτως κανένα πρόβλημα. Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση.

Και να κλείσω την παρέμβασή μου με τις εξετάσεις. Επειδή είναι στο χαμηλό επίπεδο και όλοι οι αξιωματικοί που τέλειωσαν τις παραγωγικές σχολές θα πρέπει να περάσουν από τις σχολές διοίκησης και επιτελών, δεν μπαίνουν οι εξετάσεις σ' αυτές τις σχολές. Είναι απαραίτητο προσόν και δεν θέλουμε να στερήσουμε σε κανέναν αυτήν τη δυνατότητα για την περαιτέρω εξέλιξή τους από το χαμηλό βαθμό του λοχαγού.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Αρσένη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, το λέω αυτό από εμπειρία στη διαδικασία της έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων. Έτσι όπως είναι διατυπωμένο τώρα το νομοσχέδιο, θα έχουμε πρόβλημα να περάσουμε προεδρικό διάταγμα με το οποίο θα περάσει η εκπαίδευση καταργουμένων σχολών στη διακλαδική, εφόσον δεν το αναφέρουμε. Δεν εξουσιοδοτούμε την εκτελεστική εξουσία να προχωρήσει προς αυτή την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να μεταφερθεί, δηλαδή, γνωστικό αντικείμενο από τις σχολές που καταργούνται εντός εισαγωγικών...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Επίσης, εφόσον δεν ιδρύσουμε σχολές διοίκησης αλλά απλούστατα τις οργανώσουμε με εσωτερικό κανονισμό της σχολής, το δίπλωμα αυτό των σχολών είναι υποδεέστερο των διπλωμάτων που έπαιρναν από τις σχολές πολέμου και δεν προστατεύουμε επαρκώς τους αξιωματικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να σχολιάσετε επ' αυτού;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 7 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Πριν ψηφίσουμε το ακροτελεύτιο άρθρο, εισερχόμαστε στην συζήτηση των τροπολογιών. Υπάρχει μία τροπολογία των Υπουργών κ. Παπαντωνίου και κ. Σκανδαλίδη για τη δυνατότητα μεταφοράς κενών οργανικών θέσεων από το Γενικό Επιτελείο στις υπόλοιπες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και μία εμπρόθεσμη τροπολογία Βουλευτού.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι εκπρόθεσμη, κύριε Πρόεδρε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι εκπρόθεσμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Είναι εμπρόθεσμη. Αφήστε το Προεδρείο. Ξέρει καλύτερα από εσάς τα του Προεδρείου. Είναι κατατεθειμένη εμπροθέσμως, αλλά αυτό δεν απαγορεύει, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε αν θα την κάνετε δεκτή ή όχι.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι δεν θα την κάνω δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς.

Εισερχόμαστε στην υπογρηκή τροπολογία με γενικό αριθμό 1671 και ειδικό 131. Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να την αναπτύξετε;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Η τροπολογία που συζητάμε, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, έχει να κάνει με το εξής: Μέχρι τώρα επιτρεπόταν να μεταφέρονται κενές οργανικές θέσεις από Γενικό Επιτελείο σε Γενικό Επιτελείο, όπου υπήρχε πρόβλημα, για να καλυφθούν κάποια κενά. Δηλαδή, στο ένα Γενικό Επιτελείο δεν υπήρχαν κενές οργανικές θέσεις και υπήρχε ανάγκη για να λειτουργήσουν κάποιες ειδικότητες και μπορούσε να μεταφέρει από το ένα Γενικό Επιτελείο στο άλλο.

Υπάρχει, όμως, θέμα όπου δεν μπορούν διάφορες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπως είναι η ΕΜΥ, όπως είναι η Γεωγραφική Υπηρεσία, η Υδρογραφική Υπηρεσία, η Υπηρεσία Φάρων, που με τα μέχρι τώρα ισχύοντα, δυνατόν να μεταφερθούν αυτές οι κενές οργανικές θέσεις και θα πρέπει να γίνουν νέες οργανικές θέσεις σ' αυτές τις υπηρεσίες. Απλά, με την τροπολογία αυτή παρέχεται η δυνατότητα από τα Γενικά Επιτελεία να μεταφερθούν στις υπηρεσίες αυτές για να αντιμετωπιστούν κάποια προβλήματα που υπάρχουν, γιατί μέχρι να συσταθούν νέες οργανικές θέσεις στις υπηρεσίες αυτές θα παρέλθει μεγάλο χρονικό διάστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Καλαντζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί, αλλά θα ήθελα μία διευκρίνιση. Εάν εννοείτε ότι με την προσθήκη θα ισχύσει ξανά αυτό το «μετά από πρόταση των αρμοδίων Γενικών Επιτελείων». Χρειάζεται να επαναληφθεί αυτή η πρόταση; Λέτε: «Με την προτεινόμενη ρύθμιση για λόγους αδιαρέτου της διοίκησης και ενιαίας εποπτείας του πολιτικού προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, παρέχεται η δυνατότητα, πέραν της ανωτέρω διάταξης και η δυνατότητα μεταφοράς κενών οργανικών θέσεων από Γενικό Επιτελείο, όχι μόνο σε Γενικό Επιτελείο, αλλά και σε υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας». Μετά από πρόταση των αρμοδίων Γενικών Επιτελείων; Θέλω να είμαι βεβαία ότι πρέπει να υπάρξει πρόταση.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Προφανώς.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Δεν ξέρω. Τίποτα δεν είναι προφανές στα νομικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Υπουργέ, δεν απαντάτε αμέσως.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Θέτει το ζήτημα η κ. Καλαντζάκου και εσείς, όταν θα πάρετε το λόγο για να δευτερολογήσετε, θα πείτε «το δέχομαι» ή «δεν το δέχομαι», κάνετε ερμηνευτική δήλωση.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Η μόνη μας παρατήρηση και ερώτηση είναι αυτή. Κατά τα άλλα η Νέα Δημοκρατία θα το ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ούτε εμείς έχουμε αντίρρηση. Θέλω μόνο μία διευκρίνιση, μια και μιλάτε αποκλειστικά για πολιτικό προσωπικό, καθόλου στρατιωτικό. Μόνο πολιτικό προσωπικό. Και δεύτερον, η ουσία δεν είναι ότι δεν γίνεται αυτό τώρα, αλλά η ουσία, αν καταλαβαίνω καλά, είναι να μην υπάρχει μόνο η δυνατότητα μεταφοράς κενών οργανικών θέσεων από το Γενικό Επιτελείο σε άλλο επιτελείο, αλλά και σε υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Δηλαδή δεν μπορούν τα Γενικά Επιτελεία να στείλουν κόσμο στο Άμυνας και το Άμυνας να στέλνει στα Γενικά Επιτελεία, αλλάζοντας τις οργανικές θέσεις, για να καλυφθούν οι ανάγκες. Πολιτικό προσωπικό. Οι εργαζόμενοι; Το πολιτικό προσωπικό; Θα υπάρχει η σύμφωνη γνώμη τους;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα, είναι σύμφωνοι.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πού το ξέρουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κατόπιν αιτήσεως τους καλύπτονται οι θέσεις.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατόπιν αιτήσεως τους.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Προφανέστατα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Χωρίς αίτηση πώς θα τον μετακινήσεις;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Προσέξτε! Μιλάμε για μεταφορά οργανικών θέσεων. Το «κατόπιν αιτήσεώς τους» ας το βάλετε, έστω και ως αυτονόητο. Παράκληση. Έχει δίκιο ο Πρόεδρος που παρεμβαίνει, αλλά αν είναι κατόπιν αιτήσεώς τους, δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Σας λέμε ότι το ψηφίζουμε. Είναι ιδιότυπο το καθεστώς πρακτικά. Πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με οργανικές θέσεις από Επιτελείο σε Επιτελείο δεν είναι το οποιοδήποτε πολιτικό προσωπικό οποιουδήποτε Υπουργείου. Η μεταφορά οργανικής θέσης δεν ξέρω. Μπορεί να συνεπάγεται πολύ μεγάλη μετακίνηση, πολλά άλλα πράγματα. Είναι σύμφωνη η γνώμη μετά από αίτηση του προσωπικού ή κάποιος που υπηρετεί στο Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας σε οργανική θέση, η οργανική του θέση μεταφέρεται στην Υπηρεσία Φάρων στην Τήλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μιλάμε για κενές οργανικές θέσεις.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αλλάζουμε, καλύπτουμε οργανικές θέσεις που δεν υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κενές. Όταν είναι

καλυμμένες δεν τις μεταφέρουμε. Κενές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πειράζει να μπει η διευκρίνιση; Δεν έχουμε αντίρρηση. Να την ψηφίσουμε.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Με τη σύμφωνη γνώμη τους.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Με τη σύμφωνη γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κυρία Κανέλλη, έχετε δίκιο, αλλά μεταφέρουμε θέσεις, όχι προσωπικό, όχι εργαζόμενους. Η θέση του ειδικού τάδε της τάδε ειδικότητας, του μαθηματικού, του φυσικού, του μετεωρολόγου, του ειδικού επιστήμονα. Από κει και πέρα η θέση αυτή στην υπηρεσία –γιατί για να συσταθεί εκεί θέλει μία πολύ μεγάλη διαδικασία- του «x, y» πώς θα καλυφθεί, προφανώς θα καλυφθεί με αίτηση του εργαζόμενου, είτε με μετάθεση είτε με μετάταξη είτε πιθανόν και με νέα πρόσληψη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Είναι κενές οργανικές θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αφού είναι κενές οι οργανικές θέσεις.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κενές οργανικές θέσεις. Μεταφέρουμε θέσεις.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεκτή η διευκρίνιση. Τσακωνόμαστε για ασήμαντα πράγματα. Δεκτή, την ψηφίζουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Όχι «μετά από», αλλά «μετά». Το «μετά από» είναι λάθος.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Εντάξει.

Και απαντώντας στην κ. Καλαντζάκου, προφανώς αφού προστίθεται «μόνο στο ισχύον και υπηρεσίες», δηλαδή επιτρέπεται, ισχύει μετά από σύμφωνη γνώμη. Είναι αυτονόητο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Καλαντζάκου έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Ενημερωτικά θα ήθελα να πω, επειδή μίλησα με τον κ. Γιακουμάτο γι' αυτήν την τροπολογία που κατέθεσε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν τελειώσαμε ακόμα, κυρία Καλαντζάκου. Μισό λεπτό να τελειώσουμε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Μια πρόταση ήθελα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1671 και ειδικό 131. Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1671 και ειδικό 131 ως

έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1671 και ειδικό 131 έγινε δεκτή ως έχει και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Σας ακούω λοιπόν, κυρία Καλαντζάκου, για το θέμα της τροπολογίας του κ. Γιακουμάτου, η οποία δεν γίνεται δεκτή.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Εντάξει, απλώς ήθελα να πω, χωρίς να θέλω να ανακατευτώ περαιτέρω, ότι χθες ο κ. Γιακουμάτος μου είπε ότι είχε σκοπό αυτή η τροπολογία να συζητηθεί με το επόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που θα έρθει. Το λέω αυτό ενημερωτικά για το διαδικαστικό της υποθέσεως.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 28 Αυγούστου 2003 και ερωτάται το Τμήμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 28 Αυγούστου 2003 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12.57' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 11 Σεπτεμβρίου 2003 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.)», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

